

Bryssel 9.12.2015
COM(2015) 634 final

2015/0287 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2015) 274 final}

{SWD(2015) 275 final}

PERUSTELUT

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa¹, jonka komissio hyväksyi 6. toukokuuta 2015, mainitaan lainsäädäntöaloite, jolla yhdenmukaistetaan digitaalisen sisällön toimittamista ja tavaroiden verkkokauppaa koskevat säännöt. Tämä aloite sisältää 1) ehdotuksen tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista ja ii) ehdotuksen tietyistä tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista.

Kuten vuotta 2015 koskevassa komission työohjelmassa todetaan, ehdotukset perustuvat yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskevasta asetusehdotuksesta käydyissä neuvotteluissa saatuihin kokemuksiin. Nyt on esimerkiksi luovuttu tavoitteesta saada aikaan kattavat säännöt sisältävä valinnainen järjestelmä. Sen sijaan ehdotuksilla luodaan kohdennettu, täysin yhdenmukaistettu sääntökokonaisuus. Ehdotuksissa on myös otettu huomioon useita tarkistuksia, jotka Euroopan parlamentti teki ensimmäisessä käsittelyssään yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskevaan asetusehdotukseen. Näitä ovat muun muassa soveltamisalan rajoittaminen tavaroiden verkkokauppaan ja muuhun etämyyntiin ja toisaalta soveltamisalan laajentaminen niin, että se kattaa tietyn digitaalisen sisällön, joka toimitetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan.

Nämä perustelut koskevat pääasiassa ehdotusta tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista. Ehdotuksen taustaa, asiantuntijatiedon keräämistä ja vaikutusten arviointia käsittelevä perustelujen osa liittyy kuitenkin molempiin uusiin ehdotuksiin, koska ne muodostavat yhdessä paketin, jolla on yhteiset tavoitteet.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotusten yleistavoitteena on edistää digitaalisten sisämarkkinoiden nopeampaa kasvua, mistä hyötyvät sekä kuluttajat että yritykset. Ehdotetuilla säännöillä poistetaan keskeiset sopimusoikeuteen liittyvät esteet, jotka vaikeuttavat rajat ylittävää kauppaa. Näin voidaan vähentää monimutkaisesta oikeudellisesta kehyksestä yrityksille ja kuluttajille aiheutuvaa epävarmuutta ja yrityksille sopimusoikeuden eroavuuksista eri jäsenvaltioissa aiheutuvia kustannuksia. Aloite lisää kuluttajien luottamusta, sillä yhdenmukaiset säännöt takaavat kuluttajille selkeät oikeudet.

Niistä yrityksistä, jotka toimivat verkossa mutta eivät yli rajojen, 39 prosenttia mainitsee sopimusoikeuden kansalliset eroavuudet yhdeksi suurimmista rajat ylittävän kaupankäynnin esteeksi.² Tämä koskee erityisesti oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että tuote on virheellinen. Tätä mieltä on 49 prosenttia verkossa toimivista EU:n vähittäiskauppiaista ja 67 prosenttia niistä kauppiaista, jotka jo tarjoavat tuotteitaan verkossa yli rajojen tai harkitsevat sitä.³ Sopimusoikeuden kansallisista eroavuuksista on aiheutunut vähittäiskauppiaille noin 4 miljardin euron kertaluonteiset kustannukset. Ne rasittavat erityisesti mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yritykset). Ehdotusten tavoitteena on luoda yritysystävällinen toimintaympäristö, jossa yritysten, etenkin pk-yritysten, on helpompi käydä kauppaa yli rajojen. Yrityksille olisi taattava oikeusvarmuus ja niitä olisi autettava välttymään

---

¹ COM(2015) 192 final, <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

² Vähittäissektorin yritysten suhtautumista rajat ylittävään kauppaan ja kuluttajansuojaan kartoittava Flash Eurobarometri nro 396, "Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection", 2015.

³ Vähittäissektorin yritysten suhtautumista rajat ylittävään kauppaan ja kuluttajansuojaan kartoittava Flash Eurobarometri nro 396, "Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection", 2015.

tarpeettomilta kustannuksilta, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen eroavuuksista silloin kun yritykset myyvät tavaroita ja digitaalista sisältöä kotimarkkinoidensa ulkopuolelle.

Internetiä yksityistarkoituksiin käyttäneistä kuluttajista vain 18 prosenttia teki verkko-ostoksia toisesta EU-maasta vuonna 2014. Sen sijaan kotimaassaan verkko-ostoksia teki 55 prosenttia tähän ryhmään kuuluvista kuluttajista.⁴ Kuluttajille aiheutuu haittaa siitä, ettei virheellisen digitaalisen sisällön osalta ole määritelty selkeitä sopimukseen perustuvia oikeuksia. Digitaalinen sisältö käsittää monenlaisia tuotteita ja palveluja, kuten musiikkia, elokuvia, sovelluksia, pelejä, elokuvia, pilvipalveluita ja urheilulähetyksiä. Viimeisimmästä digitaalisen sisällön virheellisyyteen liittyvästä ongelmasta ja ongelmien ratkaisemisyrityksiin 12 viime kuukauden aikana kuluneesta ajasta aiheutuneen taloudellisen vahingon kokonaisarvo on 9–11 miljardia euroa. Kuluttajat ovat epävarmoja tehdessään verkko-ostoksia toisesta maasta. Yksi suurimmista epävarmuustekijöistä koskee kuluttajien keskeisiä sopimusoikeuksia. Tämän seurauksena kuluttajat menettävät ostosmahdollisuuksia ja joutuvat tekemään hankintansa suppeammasta valikoimasta kalliimmalla hinnalla.

- **Johdonmukaisuus suhteessa tällä politiikan alalla voimassa oleviin politiikkaa koskeviin säännöksiin**

Tämän ehdotuksen tarkoituksena on täyttää EU:n kuluttajalainsäädännössä oleva aukko, joka liittyy tiettyihin sopimusoikeudellisiin näkökohtiin, joita varten ei nykyään ole olemassa sääntöjä.

Ehdotus täydentää kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU⁵, jolla on jo täysin yhdenmukaistettu tietyt digitaalisen sisällön toimittamista koskevat säännöt (lähinnä ennen sopimuksetekoa sovellettava tiedonantovelvollisuus ja peruuttamisoikeus). Eräät jäsenvaltiot, mm. Yhdistynyt kuningaskunta ja Alankomaat, ovat jo antaneet digitaalista sisältöä koskevaa erityislainsäädäntöä, mutta EU:n tasolla ei vielä ole olemassa sääntöjä, jotka suojaisivat kuluttajia siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista. Sen vuoksi on toimittava nopeasti, jotta voidaan välttää oikeudellisen tilanteen hajanaisuuden lisääntyminen sitä mukaa kun eri jäsenvaltioissa otetaan käyttöön erilaisia kansallisia sääntöjä.

Lisäksi ehdotuksessa käsitellään kahta sopimusoikeuteen liittyvää ongelmalliseksi todettua aihetta eli pitkäaikaisten sopimusten muuttamista ja purkamista.⁶ Tähän mennessä näitä kysymyksiä on käsitelty ainoastaan kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁷ yleisessä säännöksessä, joka koskee kohtuuttomuuden valvontaa.

Lisäksi ehdotuksella täydennetään tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/31/EY⁸, jolla

⁴ Eurostat-kysely tieto- ja viestintäteknikan käytöstä kotitalouksissa ja yksityishenkilöiden toimesta: Eurostat survey on ICT usage in households and by individuals (2014).
EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁵

⁶ Ks. erityisesti pilvipalvelusopimuksia käsittelevän asiantuntijaryhmän kokoonpano ja kokouspöytäkirjat osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

⁷ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁸ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

muun muassa otetaan käyttöön sähköisesti tehtyjä sopimuksia koskevat yhdenmukaistetut säännöt.

Ehdotus on yhdenmukainen digitaalisilla sisämarkkinoilla sovellettavaa lakia ja tuomioistuinten toimivaltaa koskevien voimassa olevien EU:n sääntöjen kanssa.⁹ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12 päivänä joulukuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1215/2012¹⁰ ja sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 593/2008¹¹ vahvistetaan tuomioistuinten toimivaltaa ja sovellettavaa lakia koskevat säännöt, joita sovelletaan myös digitaaliseen ympäristöön. Nämä säädökset on hyväksytty varsin hiljattain, ja internetin vaikutukset on otettu niihin liittyvässä lainsäädäntöprosessissa tarkoin huomioon. Tietyissä, erityisesti kuluttajasopimuksia koskevissa säännöissä otetaan huomioon myös internetissä tehdyt liiketoimet. Näiden sääntöjen tarkoituksena on suojata kuluttajia muun muassa digitaalisilla sisämarkkinoilla takaamalla kuluttajille suoja, joka perustuu sellaisiin heidän kotimaansa säännöksiin, joista ei voida poiketa. Sen lisäksi, että tässä ehdotuksessa esitetään uudet sopimussäännöt digitaalisen sisällön hankintaa varten, voimassa olevat kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt muodostavat Euroopan digitaalisilla markkinoilla käytävää kauppaa varten selkeän oikeudellisen kehyksen, jossa otetaan huomioon sekä kuluttajien että yritysten edut. Siksi tämä lainsäädäntöehdotus ei edellytä muutosten tekemistä voimassa olevaan kansainvälistä yksityisoikeutta koskevaan EU:n kehykseen, johon mm. asetukset (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) kuuluu.

• **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan**

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategian tavoitteena on poistaa kokonaisvaltaisesti kaikki suurimmat esteet, jotka haittaavat rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä digitaalisilla sisämarkkinoilla. Ehdotusta olisi tarkasteltava osana tällaista kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Strategiaan liittyvät aloitteet koskevat muun muassa sisällön rajatylittävää siirrettävyyttä, verkkoalustojen asemaa, datan vapaata liikkuvuutta, eurooppalaista pilvipalvelua, arvonlisäveron aiheuttamia rasitteita ja pakettipalveluja. Strategiassa esitetään erityisesti sisällön rajatylittävän siirrettävyyden ja eurooppalaisen pilvipalvelun osalta määrätietoisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan sisällön siirrettävyys ja yhteentoimivuus, mikä on olennaista digitaalisen sisällön toimittamiseksi EU:n alueella. Lisäksi strategiaan kuuluu aloitteita, jotka koskevat täytäntöönpanon valvontaa / oikeussuojakeinoja eli verkkovälitteisen riidanratkaisuforumin käyttöönottoa¹² ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä)¹³ tarkistamista. Täysin yhdenmukaistetut sopimusoikeuden säännöt helpottavat myös kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä vastaavien viranomaisten vastuulla olevien koordinoitujen täytäntöönpanotoimien toteuttamista Euroopan unionissa¹⁴. Ehdotus on myös

9 Yksityiskohtainen selvitys digitaalisilla sisämarkkinoilla sovellettavasta laista ja tuomioistuinten toimivallasta esitetään vaikutustenarviointia koskevassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 7, joka liittyy oheisasiakirjana näihin ehdotuksiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tietyistä tavaroiden verkkokauppaa ja muita etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista, SWD (2015) 275.

10 EUVL L 351, 20.12.2013, s. 1.

11 EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.

12 Asetus (EU) N:o 524/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (asetus kuluttajariitojen verkkovälitteisestä riidanratkaisusta), EUVL L 165, 18.6.2013, s. 1.

13 EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

14 Tällä direktiivillä muutetaan kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annettua asetusta lisäämällä asetuksen liitteeseen tätä direktiiviä koskeva viittaus, jonka nojalla kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä vastaavat viranomaiset voivat toteuttaa tämän direktiivin soveltamisalalla koordinoituja valvontatoimia.

tekijänoikeussääntöjä koskevan EU:n yleisen kehyksen mukainen, eikä se vaikuta tekijänoikeuslainsäädännön mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Lisäksi yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä säännellään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1995/46/EY¹⁵ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/58/EY¹⁶, joita sovelletaan täysimääräisesti digitaalisen sisällön toimittamiseen. Mainituilla direktiiveillä on jo luotu henkilötietoja koskeva oikeudellinen kehys Euroopan unionissa. Tämän ehdotuksen soveltamisessa ja täytäntöönpanossa olisi noudatettava täysimääräisesti tätä oikeudellista kehystä.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISSUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 114 artikla ja sen päätavoite sisämarkkinoiden toteuttamis- ja toimintaedellytysten parantaminen.

Toimittaessaan digitaalista sisältöä toisissa jäsenvaltioissa oleville kuluttajille yritykset joutuvat toimimaan useiden erilaisten kuluttajasopimuksia koskevien pakottavien säännösten pohjalta. Digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset on luokiteltu eri jäsenvaltioissa eri tavoin. Jäsenvaltiosta riippuen niitä voidaan pitää myyntisopimuksina, palvelusopimuksina tai vuokrasopimuksina. Lisäksi digitaalisen sisällön toimittamista koskevat sopimukset voidaan joskus luokitella samassa jäsenvaltiossa eri tavoin sen mukaan, minkälaisesta digitaalisesta sisällöstä on kyse.¹⁷ Tämän seurauksena digitaaliseen sisältöön liittyvät kansalliset oikeudet ja velvollisuudet sekä kuluttajien saatavilla olevat oikeussuojakeinot vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Jotkut näistä kansallisista säännöistä eivät ole pakottavia, vaan osapuolet voivat muuttaa niitä sopimuksella, toiset taas ovat luonteeltaan pakottavia.

Useissa jäsenvaltioissa on äskettäin hyväksytty lainsäädäntöä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin sovellettavista pakottavista säännöistä tai käynnistetty valmistelutoimet tällaisten säädösten antamiseksi. Nämä kansalliset säännökset eroavat toisistaan sekä soveltamisalaltaan että sisällöltään. On todennäköistä, että vastaaviin toimiin ryhdytään myös muissa jäsenvaltioissa. Jos EU ei ryhdy toimenpiteisiin, yritykset joutuvat digitaalisen sisällön toimittamista koskevien sopimusten yhteydessä entistä useammin tekemisiin monien erilaisten pakottavien sääntöjen kanssa.

Oikeudellisen ympäristön hajanaisuus, joka jatkossa voi vielä lisääntyä, muodostaa esteitä, joiden vuoksi yritysten on vaikea käydä kauppaa yli rajojen, koska niille aiheutuu erilaisten sopimusoikeuden sääntöjen vuoksi ylimääräisiä kustannuksia. Lisäksi yritykset ovat epävarmoja oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Tämä vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan ja vähentää kilpailua. Koska digitaalisen sisällön verkkomarkkinat ovat hyvin monimuotoiset, niiden olisi vaikea korjata tilanne omin voimin.

¹⁵ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31–50 [korvataan yleisellä tietosuojasetuksella] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi).

¹⁶ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37–47.

¹⁷ Comparative Study on cloud computing contracts (2014) DLA Piper, s. 33 ja sitä seuraavat; Analysis of the applicable legal frameworks and suggestions for the contours of a model system of consumer protection in relation to digital content contracts. Amsterdamin yliopisto: Centre for the Study of European Contract Law (CSECL) Institute for Information Law (IViR); Amsterdam Centre for Law and Economics (ACLE) s. 32 ja sitä seuraavat.

- **Toissijaisuusperiaate (muun kuin yksinomaisen toimivallan osalta)**

Ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus', 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin.

Aloitteen yleistavoitteena on poistaa kuluttajasopimussäännöksistä johtuvat verkkokaupan esteet ja edistää todellisten digitaalisten sisämarkkinoiden toteutumista, mistä on hyötyä sekä yrityksille että kuluttajille. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla poistaa kansallisten lainsäädäntöjen eroista johtuvia esteitä omasta aloitteestaan, vaan tämä tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Tarkemmin sanoen aloitteella pyritään tarjoamaan kuluttajille erityisiä oikeuksia koordinoitusti ja takaamaan oikeusvarmuus yrityksille, jotka haluavat myydä digitaalista sisältöä muissa jäsenvaltioissa. Kun on kyse digitaalista sisältöä koskevan lainsäädännön laatimisesta, yksittäiset jäsenvaltiot eivät pystyisi varmistamaan kansallisen lainsäädäntönsä yhdenmukaisuutta muiden jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen kanssa. EU:n tasolla toteutettavalla aloitteella voitaisiin siten edistää tiettyjen digitaalista sisältöä koskevien kuluttajaoikeuksien kehittämistä yhdenmukaisella tavalla.

Unionin tasolla toteutettavat toimet olisivat tuloksellisempia kuin kansallisen tason toimet.

EU:n tason aloitteella voidaan myös turvata kuluttajaoikeuksien yhdenmukainen soveltaminen ja samalla varmistaa, että kaikki EU:n kuluttajat voivat hyötyä samasta korkeatasoisesta kuluttajansuojasta. Tämä takaa oikeusvarmuuden yrityksille, jotka haluavat myydä tuotteitaan toisissa jäsenvaltioissa. Tällainen aloite tarjoaa johdonmukaisen oikeusperustan koordinoituille täytäntöönpanotoimille, koska ehdotettu asetus sisällytetään kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004¹⁸ liitteeseen. Lisäksi ehdotetut täysin yhdenmukaistetut säännöt helpottavat huomattavasti täytäntöönpanon valvontaa. Näin voidaan lujittaa EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvontaa EU:n kuluttajien etujen mukaisesti. Tällainen tulos on mahdollista saavuttaa vain EU:n tasolla toteutettavin toimin.

- **Oikeasuhteisuus**

Ehdotus on SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ehdotetulla säädöksellä ei ole tarkoitus yhdenmukaistaa digitaalisen sisällön toimittamista koskevia sopimuksia kaikilta osin, sillä sääntely ei koskisi esimerkiksi sopimuksen tekemistä koskevia sääntöjä. Sen sijaan siinä on tarkoitus keskittyä yhdenmukaistamaan unionin tasolla ainoastaan tietyt kuluttajan oikeuksia unionin tasolla koskevat pakottavat säännöt, jotka ovat olennaisia rajat ylittävän verkkokaupan kannalta. Sidosryhmät ovat todenneet näiden sääntöjen muodostavan kaupan esteitä, minkä vuoksi tilanne on korjattava, jotta voidaan parantaa kuluttajien luottamusta verkko-ostosten tekemiseen ulkomailla. Se, että sääntelytavaksi on valittu direktiivi eikä asetus, vähentää huomattavasti ehdotetun säädöksen vaikutusta kansalliseen lainsäädäntöön (ks. jäljempänä ”Sääntelytavan valinta”), koska jäsenvaltiot voivat itse valita keinot, joilla ne saattavat direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- **Sääntelytavan valinta**

Komission ehdotukset koskevat kahta direktiiviä, joiden tavoitteena on sääntöjen täysimääräinen yhdenmukaistaminen: direktiivi tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista

---

18 EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista ja direktiivi tietyistä tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista.

Koska sääntelytavaksi on valittu direktiivi, jäsenvaltiot voivat itse valita keinot, joilla ne saattavat direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Ehdotetussa säädöksessä ei esimerkiksi määritellä, onko digitaalisen sisällön toimittamista koskevaa sopimusta pidettävä myynti-, palvelu- vai vuokrasopimuksena vai aivan omanlaisenaan sopimuksena. Jäsenvaltiot voivat päättää tästä itse. Jos asiasta haluttaisiin säätää asetuksella, olisi laadittava paljon yksityiskohtaisempi ja kattavampi säädös kuin direktiivi, koska asetusta on voitava soveltaa sellaisenaan. Se vaikuttaisi kansallisiin lainsäädäntöihin huomattavasti enemmän. Asetus myös vaarantaisi säädöksen joustavuuden tulevaisuudessa tapahtuvia muutoksia silmällä pitäen, sillä toisin kuin direktiivissä, siinä olisi mentävä niin yksityiskohtaiselle tasolle, ettei olisi mahdollista jättää täytäntöönpanotoimille tarvittavaa joustovaraa, jonka avulla täysin yhdenmukaistetut säännöt voitaisiin mukauttaa digitaalisen sisällön markkinoihin, joille on ominaista nopea tekninen ja kaupallinen kehitys.

Täysimääräisen yhdenmukaistamisen tuloksena saadaan käyttöön yksinkertaiset ja modernit säännöt, joiden avulla voidaan poistaa sopimusoikeudesta aiheutuvat esteet ja luoda yrityksille tasavertaiset toimintaedellytykset ja samalla varmistaa, että kuluttajilla on kaikkialla EU:ssa yhtä korkeatasoinen kuluttajansuoja.

Ei-sitova väline, kuten valinnainen mallisopimus, ei toteuttaisi tavoitetta parantaa sisämarkkinoiden toteutumista ja toimintaa. Elinkeinonharjoittajien olisi silti noudatettava kuluttajien asuinmaan mukaan määräytyviä erilaisia pakottavia kansallisia sääntöjä, jos niissä säädettäisiin mallisopimusta paremmasta kuluttajansuojasta, mistä aiheutuisi sopimusoikeuteen liittyviä kustannuksia.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Kuulemisprosessi

Sidosryhmien laaja osallistuminen on pyritty varmistamaan koko toimintapoliittisen syklin ajan laajan kuulemisstrategian avulla. Strategian pohjalta on toteutettu sekä julkisia että kohdennettuja kuulemisia. Komissio on kerännyt aiheesta näkemyksiä laajalti ja tasapuolisesti pyytämällä kommentteja kaikilta sidosryhmiltä (yritykset, kuluttajat, kansalliset viranomaiset, lakiasiantuntijat ja tutkijat).¹⁹

- Julkinen kuuleminen: Verkossa toteutettuun 12 viikkoa kestäneeseen avoimeen kuulemiseen saatiin 189 vastausta kaikilta sidosryhmiltä eri puolilta EU:ta.

- Kohdennetut kuulemiset: Sidosryhmien kuulemisryhmään kuului 22 organisaatiota, jotka edustivat eri etunäkökohtia. Ryhmä kokoontui seitsemän kertaa.

Lisäksi yrityksissä tehtiin kesä–elokuussa 2015 perusteellisia haastatteluja. Niiden avulla kerättiin tietoja sopimusoikeuteen liittyvistä kustannuksista, joita yrityksille aiheutuu niiden käydessä kauppaa ulkomaille.

¹⁹

Lisätietoa kuulemisista on osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

Vuonna 2015 toteutettiin lisäksi digitaalisten sisämarkkinoiden strategian puitteissa kaksi selvitystä, toinen kuluttajille²⁰ ja toinen yrityksille²¹. Niiden avulla kerättiin tietoja suurimmista rajat ylittävän kaupan esteistä.

Lisäksi kuluttajille tarkoitettua digitaalista sisältöä koskevan taloustutkimuksen yhteydessä pyydettiin kuluttajia ja yrityksiä kertomaan digitaalisen sisällön hankintaan liittyvistä tyypillisistä ongelmista.²²

- Jäsenvaltioiden kuuleminen: jäsenvaltioiden kanssa järjestettiin kolme työpajaa kesä–lokakuussa 2015. Hankkeeseen liittyvistä kysymyksistä keskusteltiin myös kansallisten valvontaviranomaisten kanssa kuluttajansuojaa koskevaa yhteistyötä käsittelevässä komiteassa (huhtikuussa 2015) ja kuluttajapolitiikasta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa kuluttajapolitiikkaa käsittelevän verkoston kokouksessa (toukokuussa 2015).

Yhteenveto tuloksista

Valtaosa elinkeinonharjoittajista katsoo, että on olemassa tarve EU:n tason toimille täysimääräisen yhdenmukaistamisen muodossa. Sen sijaan IT-alalla ja oikeusalan ammattilaisten parissa näkemykset jakaantuvat selvemmin. Myös kuluttajajärjestöt ovat sitä mieltä, että toimia tarvitaan. Ne kannattavat täysimääräistä yhdenmukaistamista, kunhan korkeatasoinen kuluttajansuoja taataan. Valtaosa kuulemiseen vastanneista jäsenvaltioista kannatti niin ikään digitaalista sisältöä koskevien toimien toteuttamista EU:n tasolla. Osa niistä täsmentää kannattavansa ensisijaisesti täysimääräistä yhdenmukaistamista tai kohdennettua täysimääräistä yhdenmukaistamista. Toiset jäsenvaltiot taas pitävät parempana täytäntöönpanon valvonnan tehostamista ja voimassa olevien sääntöjen arviointia. Monet jäsenvaltiot toteavat, että on tarpeen varmistaa tavaroita ja digitaalista sisältöä koskevien sääntöjen yhdenmukaisuus.

Suuri enemmistö vastaajista kannattaa menettelyä, joka koskee ainoastaan yritysten ja kuluttajien välisiä sopimuksia. Suuri enemmistö kuluttajista, jäsenvaltioista ja oikeusalan ammattilaisista on sitä mieltä, että sääntöjen tulisi kattaa myös sellainen digitaalinen sisältö, jota kuluttaja ei osta rahalla vaan joka toimitetaan hänelle vastikkeeksi (henkilö- ym.) tietojen luovuttamisesta. Elinkeinonharjoittajien näkemykset jakautuvat tältä osin voimakkaammin.

Sääntöjen sisällöstä sekä kuluttajat että oikeusalan ammattilaiset ovat sitä mieltä, että käyttäjillä olisi oltava oikeus sopimuksen purkamiseen ensimmäisenä oikeussuojakeinona. Elinkeinonharjoittajat puolestaan korostavat, että digitaalisen sisällön toimittajilla olisi oltava mahdollisuus saattaa tavara sopimuksen mukaiseksi ennen kuin sovelletaan mahdollisuutta purkaa sopimus. Jotkut IT-alan järjestöt katsovat, että kuluttajilla olisi oltava ainoastaan oikeus sopimuksen purkamiseen ja hinnan palautukseen, mutta ei oikeutta siihen, että digitaalinen sisältö saatetaan sopimuksen mukaiseksi, koska se voisi olla elinkeinonharjoittajille liian kallista. Eräät IT-alan järjestöt ovat sitä mieltä, että sopimusten vastaisuutta koskevat oikeussuojakeinot eivät lainkaan sovellu digitaalisen sisällön kauppaan. Jäsenvaltiot kannattavat lähes yksimielisesti kaikkien jo käytössä olevien oikeussuojakeinojen sisällyttämistä uusiin sääntöihin. Valtaosa vastaajista on yhtä mieltä siitä, että elinkeinonharjoittajien pitäisi voida muuttaa toimitetun digitaalisen sisällön ominaisuuksia tietyin edellytyksin (esimerkiksi ilmoittamalla kuluttajalle etukäteen) ja että kuluttajien pitäisi voida purkaa pitkäaikaiset sopimukset.

20

GfK:n toteuttama selvitys Euroopan komission toimeksiannon perusteella: Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most, 2015.

21

Flash Eurobarometri nro 413 "Companies engaged in online activities" (2015) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf.

22

Economic study on consumer digital Content products, ICF International, 2015.

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Pilvipalvelusopimuksia käsittelevä asiantuntijaryhmä kokoontui seitsemän kertaa, enimmäkseen vuonna 2014. Asiantuntijaryhmä perustettiin pilvipalveluja koskevan EU:n strategian nojalla. Siihen kuului toimijoita ja organisaatioita, jotka edustavat pilvipalvelujen tarjoajia ja asiakkaita, sekä pilvipalvelusopimuksiin ja niihin liittyviin henkilötietojen suojaa koskeviin kysymyksiin perehtyneitä oikeusalan ammattilaisia ja tutkijoita.

Pilvipalvelusopimuksilla oli erityisen suuri osa tämän direktiivin kannalta merkityksellisten sopimusoikeuteen liittyvien ongelmien tunnistamisessa. Ongelmat liittyvät sopimusten laatuun, vastuuvollisuuteen ja sopimusten muuttamiseen, ja niistä keskusteltiin asiantuntijaryhmässä perusteellisesti.²³

Komissio on hyödyntänyt myös useita taloudellisia ja oikeudellisia selvityksiä, jotka on joko tilattu juuri tätä aloitetta varten tai jotka liittyvät digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan.²⁴

- **Vaikutusten arviointi**

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 16. lokakuuta 2015 vaikutustenarvioinnin luonnoksesta alustavan lausunnon, jonka pohjalta luonnosta muutettiin ja toimitettiin se uudelleen arvioitavaksi. Lautakunta antoi 9. marraskuuta 2015 toisen lausuntonsa, jossa vaikutustenarvioinnin luonnos hyväksyttiin huomautusten jälkeen.²⁵

Tarkistettu vaikutustenarviointiraportti ja sen tiivistelmä julkaistaan yhdessä säädösehdotusten kanssa.²⁶

Tarkastellut toimintavaihtoehdot

Vaikutusten arvioinnin yhteydessä tarkasteltiin sekä sitä vaihtoehtoa, että toimintatapoja ei muuteta, että seuraavia toimintavaihtoehtoja: i) vaihtoehto 1 kohdennetut, täysin yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat sekä digitaalista sisältöä että tavaroita; ii) vaihtoehto 2: kohdennetut, täysin yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat digitaalista sisältöä, ja myyjän kansallisen lain soveltaminen yhdessä voimassa olevien tavarakauppaa koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen kanssa; iii) vaihtoehto 3: kohdennetut, täysin yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat digitaalista sisältöä, mutta ei muutoksia tavaroiden osalta; iv) vaihtoehto 4: vähimmäistason yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat digitaalista sisältöä, mutta ei muutoksia tavaroiden osalta; v) vaihtoehto 5: valinnainen eurooppalainen mallisopimus, johon liittyy EU:n luotettavuusmerkki.

Eri vaihtoehtojen vertailun perusteella vaikutustenarviointiraportissa päädytään siihen, että toimintatavoitteet voitaisiin toteuttaa parhaiten vaihtoehdon 1 avulla. Tämä vaihtoehto vähentää sopimusoikeudesta myyjille aiheutuvia kustannuksia ja helpottaa rajat ylittävää verkkokauppaa. Yritykset voisivat soveltaa pitkälti omaa kansallista lakiaan myydessään

²³ Pilvipalvelusopimuksia käsittelevän asiantuntijaryhmän kokoonpano ja kokouspöytäkirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

²⁴ Ks. erityisesti

- GfK:n toteuttama selvitys Euroopan komission toimeksiannon perusteella: Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most, 2015.
- Eurostat-kysely tieto- ja viestintätekniikan käytöstä kotitalouksissa ja yksityishenkilöiden toimesta: Eurostat survey on ICT usage in households and by individuals (2014).
- Comparative Study on cloud computing contracts (2014) DLA Piper, s.33 ja sitä seuraavat; Analysis of the applicable legal frameworks and suggestions for the contours of a model system of consumer protection in relation to digital content contracts. Amsterdamin yliopisto: Centre for the Study of European Contract Law (CSECL) Institute for Information Law (IViR): Amsterdam Centre for Law and Economics (ACLE) s. 32 ja sitä seuraavat.
- Flash Eurobarometri nro 413 "Companies engaged in online activities" (2015) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf.
- Economic study on consumer digital Content products, ICF International, 2015.

²⁵ Sääntelyntarkastelulautakunnan lausunto on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.

²⁶ Vaikutustenarviointiraportti ja sen tiivistelmä ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.

tuotteitaan ulkomaille, sillä rajat ylittävään kaupankäyntiin sovellettavat keskeiset säännöt olisivat kaikissa jäsenvaltioissa samat. Vaikka digitaalista sisältöä koskevista uusista säännöistä saattaa aiheutua yrityksille joitakin ylimääräisiä kustannuksia, ne ovat rajoitettuja suhteessa nykytilanteeseen, koska uudet säännöt ovat täysin yhdenmukaistetut. Siksi ne tarjoavat yrityksille oikeudellisesti varman ja yritysystävällisen toimintaympäristön. Kuluttajat puolestaan saavat kaikkialla EU:ssa selkeät oikeudet, niin että he voivat luottavaisemmin tehdä ostoksia tai hankkia digitaalista sisältöä yli rajojen. Tilanteesta hyötyvät siis sekä yritykset että kuluttajat. Kilpailun lisääntyminen johtaa kaupankäynnin kasvuun kokonaisuutena, jolloin kuluttajien valinnanvara laajenee ja paranee ja hinnat alenevat, mistä on merkittävää makrotaloudellista hyötyä koko EU:ssa.

Jos toimintatapoja ei muuteta lainkaan, ei voida edistää digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitteita, ja riskinä olisivat nykytilanteeseen verrattuna negatiiviset taloudelliset vaikutukset.

Vaihtoehtoon 2 liittyisi myönteisiä vaikutuksia digitaaliseen sisältöön sovellettavien täysin yhdenmukaistettujen sääntöjen ansiosta. Tavaroiden verkkokaupan osalta tämä vaihtoehto kannustaisi yrityksiä lisäämään rajat ylittäviä toimituksia, sillä ne voisivat myydä tuotteitaan ulkomaille pelkästään oman lainsäädäntönsä nojalla. Myös kuluttajat hyötyisivät jossain määrin valikoiman paranemisesta ja hintojen alenemisesta. Tämän vaihtoehdon yhteydessä kuluttajat eivät kuitenkaan voisi enää nauttia kansallisen lainsäädäntönsä mahdollisesti tarjoamasta paremmasta kuluttajansuojasta. Toisaalta kuluttajat voisivat hyötyä siinä tapauksessa, että myyjän kansallinen laki tarjoaisi joiltain osin paremman suojan kuin heidän oma kansallinen lakinsa.

Vaihtoehtoon 3 liittyisi myönteisiä vaikutuksia digitaalista sisältöä koskevien täysin yhdenmukaistettujen sääntöjen ansiosta, mutta sopimusoikeudesta aiheutuvat esteet jäisivät edelleen voimaan rajat ylittävän tavaroiden verkkokaupan alalla.

Vaihtoehto 4 tarjoaisi kuluttajille EU:ssa vähimmäistason oikeudet digitaalisen sisällön toimittamista koskevien sopimusten osalta, mikä lisäisi kuluttajien luottamusta jossain määrin. Jäsenvaltiot voisivat hyväksyä kuluttajia paremmin suojaavia sääntöjä. Tämä vaihtoehto ei kuitenkaan vähentäisi yrityksille aiheutuvia kustannuksia, koska niiden olisi edelleen noudatettava erilaisia pakottavia kansallisia sopimusoikeuden sääntöjä, jotka tarjoavat paremman kuluttajansuojan silloin kun myynti suuntautuu toisiin jäsenvaltioihin.

Vaihtoehto 5 auttaisi yrityksiä myymään digitaalista sisältöä kaikkialla EU:ssa ja tarjoaisi kuluttajille tyydyttävän kuluttajansuojan tason, joka perustuisi pitkälti alalla sovittavien mallisopimusten sisältöön ja siihen, missä määrin EU:n yritykset käyttäisivät EU:n luotettavuusmerkkiä ja hyväksyisivät sen. Kuluttajat saattaisivat suhtautua luottavaisemmin sellaiseen ulkomaiseen kauppiaseen, jolle on myönnetty EU:n luotettavuusmerkki. Kauppiaiden olisi silti noudatettava kuluttajan asuinmaan mukaan määräytyviä pakottavia kansallisia sääntöjä, jos niissä säädettäisiin mallisopimusta paremmasta kuluttajansuojasta, ja tästä saattaisi edelleen aiheutua sopimusoikeuteen liittyviä kustannuksia.

Esityksen vaikutukset

Vaikutusten arvioinnissa tarkastellaan molempia ehdotuksia, eli direktiiviä tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista ja direktiiviä tietyistä tavaroiden verkkokauppaa ja muuta etämyyntiä koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista.

Molemmat ehdotetut säädökset poistaisivat sopimusoikeuteen liittyviä rajat ylittävän verkkokaupan esteitä sekä kuluttajilta että yrityksiltä. Näiden esteiden poistaminen kannustaa käymään kauppaa yli rajojen: jos sopimusoikeuteen liittyvät esteet saataisiin poistettua, 122 000 yritystä ryhtyisi käymään kauppaa verkossa yli rajojen. EU:n sisäinen vienti kasvaisi

noin 1 miljardilla eurolla. Verkossa käytävän vähittäiskaupan kasvu alentaisi vähittäishintoja kaikissa jäsenvaltioissa, EU:n tasolla keskimäärin 0,25 prosenttia. Hintojen alentuessa ja kuluttajien luottamuksen lisääntyessä yhdenmukaisten EU-oikeuksien myötä kuluttajien kysyntä lisääntyisi. Kuluttajien elintasosta kertova kotitalouksien kulutus lisääntyisi kaikissa jäsenvaltioissa, EU:n tasolla keskimäärin 0,23 prosenttia, eli yhteensä noin €18 miljardilla eurolla. Noin 7,8–13 miljoonaa kuluttajaa ryhtyisi tekemään ostoksia verkossa myös toisista jäsenvaltioista. Jokainen rajat ylittäviä verkko-ostoksia tekevä kuluttaja tekisi lisäostoksia keskimäärin 40 eurolla vuodessa. Tämä tarjonnan ja kysynnän lisääntyminen vaikuttaisi suoraan keskeisiin makrotalouden muuttujiin kussakin jäsenvaltiossa ja koko EU:ssa. BKT:n määrä koko EU:ssa kasvaisi noin 4 miljardilla eurolla vuodessa.

Keneen vaikutukset kohdistuisivat ja millä tavoin

Yrityksille aiheutuisi kustannuksia uuden direktiivin noudattamisesta, mutta viime kädessä ne hyötyisivät enemmän täysin yhdenmukaistetuista säännöistä, joiden nojalla ne voivat viedä tavaroita ja digitaalista sisältöä koko EU:n alueelle. Pk-yrityksiä ei vapauteta uuden lainsäädännön noudattamisesta, koska se heikentäisi kuluttajien luottamusta tehdä ostoksia pk-yrityksissä. Ei ole perusteltua tarjota kuluttajille heikompaa suojaa heidän tehdessään ostoksia pk-yrityksissä verrattuna ostosten tekemiseen suurissa yrityksissä. Poikkeukset myös heikentäisivät etua, joka pk-yrityksille aiheutuu siitä, että ne voivat soveltaa kaikkialla EU:ssa yksitäisiä ja samoja sääntöjä. Aloite on päinvastoin erityisen hyödyllinen pk-yrityksille, koska niille aiheutuu erityisen suurta rasitusta kustannuksista, jotka johtuvat sopimusten mukauttamisesta muiden jäsenvaltioiden pakottaviin sääntöihin, minkä vuoksi ne joutuvat rajoittamaan toimintansa kotimarkkinoille useammin kuin suuremmat kilpailijat. Rajat ylittävä kauppa on niille merkittävä keino hyötyä mittakaavaeduista. Pk-yritysten on myös vaikea löytää asiakkaita. Verkossa toimiminen helpottaisi myös tätä ongelmaa, sillä verkkokaupan kustannukset ovat perinteisen kaupankäynnin kustannuksia alemmat.

• **Perusoikeudet**

Digitaalisen sisällön toimittamista koskeva säädösehdotus edistää useita EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja oikeuksia, erityisesti 38 artiklassa tarkoitettua kuluttajansuojaa ja 16 artiklassa tarkoitettua elinkeinovapautta.

Digitaaliseen sisältöön sovellettavat kohdennetut ja täysin yhdenmukaistetut säännöt täyttävät perusoikeuskirjan 38 artiklassa asetetun tavoitteen parantamalla kuluttajansuojaa kaikkialla EU:ssa, koska uusien sääntöjen ansiosta EU:n kuluttajat saavat selkeät ja erikseen määritellyt oikeudet, kun he ostavat tai muulla tavoin hankkivat kotimaastaan tai toisesta jäsenvaltiosta oikeuden käyttää digitaalista sisältöä.

Digitaalisen sisällön toimittamiseen liittyviä keskeisiä näkökohtia koskevat täysin yhdenmukaistetut säännöt edistävät myös perusoikeuskirjan 16 artiklassa asetetun tavoitteen saavuttamista, koska yritysten on helpompi myydä digitaalista sisältöä EU:ssa sekä sijoittautumismaassaan että toisissa jäsenvaltioissa. Yritysten kyky laajentaa toimintaansa paranee.

Sopimusoikeuteen perustuvat selkeät säännöt edistävät myös perusoikeuskirjan 47 artiklassa asetettua tavoitetta (oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin), koska ne parantavat kuluttajien mahdollisuuksia käyttää oikeuttaan tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimissa. Uusien sääntöjen pitäisi myös selkeyttää riita-asian syntyessä käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta talousarvioon.

5. MUUT ASIAT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat sekä seuranta-, arviointi- ja raportointijärjestelyt**

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi toimenpiteet, joilla ne saattavat direktiivin tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimukseen liittyvistä seikoista osaksi kansallista lainsäädäntöään. Näissä toimenpiteissä on esitettävä jäsenvaltioiden hyväksymien säädösten teksti. Komissio valvoo toimenpiteitä varmistaakseen, että ne ovat yhdenmukaisia direktiivin kanssa.

Komissio käynnistää seuranta- ja arviointimenettelyn, jossa se arvioi, miten tuloksellisesti direktiivin tavoitteet saavutetaan. Arvioinnin tulokset otetaan huomioon uudelleentarkastelussa, joka toteutetaan viiden vuoden kuluttua direktiivin voimaantulosta ja jossa tarkastellaan direktiivin tuloksellisuutta.

- **Selittävät asiakirjat**

Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- **Yksityiskohtainen selvitys ehdotuksen säännöksistä**

Ehdotuksessa on 20 artiklaa.

Ehdotuksen 1 artiklassa esitetään direktiivin kohde, eli digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimukseen sovellettavien keskeisten sääntöjen täysimääräinen yhdenmukaistaminen. Artiklassa täsmennetään, että direktiivissä säädetään digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuudesta, kuluttajien käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö on virheellistä, sekä tietyistä näkökohdista, jotka koskevat oikeutta purkaa pitkäaikainen sopimus ja digitaalisen sisällön mukauttamista.

Ehdotuksen 2 artiklassa esitetään direktiivissä käytettyjen käsitteiden määritelmät. Osa määritelmistä, esimerkiksi kuluttajan määritelmä, on peräisin voimassa olevasta unionin säännöstöstä, osa taas perustuu yhteistä eurooppalaista kauppalakia koskevaan asetusehdotukseen. Tietyt määritelmät liittyvät digitaalisen sisällön erityisluonteeseen ja alan nopeaan tekniseen ja kaupalliseen kehitykseen. Esimerkiksi digitaalisen sisällön määritelmä on tarkoituksella laaja ja kattaa kaikki digitaalisen sisällön eri muodot, kuten ladattavat tai verkossa suoratoistona lähetettävät elokuvat, pilvipalvelut, sosiaalisen median sovellukset tai 3D-tulostuksessa käytettävät virtuaaliset mallit. Näin säädöksessä voidaan ottaa huomioon tulevaisuuden vaatimukset ja välttää kilpailun vääristyminen ja luoda sen sijaan tasavertaiset toimintaedellytykset.

Ehdotuksen 3 artiklassa vahvistetaan direktiivin henkilöoikeudellinen ja aineellinen soveltamisala sen kohteen mukaisesti. Direktiiviä sovelletaan ainoastaan yritysten ja kuluttajien välisiin liiketoimiin. Yritysten keskinäisiin suhteisiin liittyvät sopimusoikeudelliset ongelmat, jotka koskevat erityisesti pk-yritysten erityistarpeita, on otettu huomioon digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa, ja niitä analysoidaan muiden strategiassa mainittujen toimien yhteydessä. Direktiiviä sovelletaan kaikenlaisen digitaalisen sisällön toimittamiseen. Sitä sovelletaan myös sellaiseen digitaaliseen sisältöön, jota kuluttaja ei osta rahalla vaan jonka vastikkeeksi hän luovuttaa (henkilö- ym.) tietoja, paitsi kun nämä tiedot on kerätty yksinomaan lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi. Direktiiviä ei sovelleta

palveluihin, joiden suorittaminen edellyttää merkittävää inhimillistä panosta, tai sopimuksiin, joilla säännellään erityisiä alakohtaisia palveluja kuten terveydenhoitoon, rahapeleihin tai rahoitusalaan liittyviä palveluja. Ehdotuksen 3 artiklassa täsmennetään myös, että jos direktiivi on ristiriidassa jonkin toisen unionin säädöksen kanssa, ensisijaisesti sovelletaan tuota toista säädöstä. Tässä artiklassa selvennetään erityisesti, että direktiivi ei vaikuta tietosuojasääntöihin. Lopuksi artiklassa täsmennetään, että direktiivi ei vaikuta kansallisiin lainsäädäntöihin siltä osin kuin niitä ei säännellä tällä direktiivillä. Tämä tarkoittaa kansallisia sääntöjä, jotka koskevat kuluttajan velvollisuuksia digitaalisen sisällön toimittajaa kohtaan tai sopimustyyppin valintaa, sopimuksen muotoa tai pätevyyttä.

Ehdotuksen 4 artiklassa vahvistetaan, että direktiivissä on kyse täysimääräisestä yhdenmukaistamisesta. Siinä kielletään jäsenvaltioita hyväksymästä tai pitämästä voimassa direktiivin soveltamisalalla lainsäädäntöä, jonka säännökset ovat direktiivin vaatimuksia sallivammat tai tiukemmat. Ehdotuksen 4 artiklan ja 1 artiklan yhteisvaikutuksesta seuraa, että jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää kansallisista ratkaisuksista niillä aloilla, jotka eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan.

Ehdotuksen 5 artiklassa selvennetään digitaalisen sisällön toimittamiseen liittyviä yksityiskohtia ja määräaikoja. Digitaalinen sisältö on toimitettava kuluttajalle tai kolmannelle osapuolelle, joka vastaa sellaisen fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän toiminnasta, jonka avulla digitaalista sisältöä voidaan käsitellä tai käyttää tai jonka avulla se voidaan siirtää lopulliselle kuluttajalle ja jonka kanssa kuluttaja on sopimussuhteessa. Digitaalinen sisältö olisi toimitettava pääsääntöisesti välittömästi, elleivät osapuolet muuta sovi.

Ehdotuksen 6 artiklassa esitetään sopimus- ja lakiperusteiset yhdenmukaisuuskriteerit, joiden perusteella digitaalisen sisällön laatua arvioidaan. Digitaalisen sisällön on ensisijaisesti vastattava sopimuksessa luvattuja vaatimuksia. Jos tällaisia yksiselitteisiä vertailuarvoja ei ole mainittu, digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuutta on arvioitava objektiivisten kriteerien perusteella, eli sen tulee soveltua siihen tarkoitukseen, johon vastaavanlaista digitaalista sisältöä yleensä käytetään. Ehdotuksen 6 artiklassa selvennetään myös, että kun digitaalista sisältöä toimitetaan pidemmän ajan kuluessa, sen on oltava sopimuksen mukaista koko sopimuksen voimassaolon ajan, ja että kuluttajalle on toimitettava digitaalisen sisällön viimeisin versio, joka on saatavilla sopimuksen tekoajankohtana.

Ehdotuksen 7 artiklassa selitetään, että jos digitaalinen sisältö on virheellistä sen vuoksi, että se on integroitu kuluttajan laitteisiin ja ohjelmistoihin virheellisesti, tällaista virheellisyyttä olisi pidettävä samanarvoisena kuin digitaalisen sisällön itsensä virheellisyyttä, jos virheellisen integroinnin syyt liittyvät toimittajan toimintaan.

Ehdotuksen 8 artiklassa vahvistetaan sopimuksenmukaisuutta koskeva lisävaatimus, jonka mukaan digitaalisesta sisällöstä on poistettava kaikki kolmansien oikeudet ja vaateet, myös siinä tapauksessa että ne perustuvat immateriaalioikeuksiin.

Ehdotuksen 9 artiklassa säädetään, että virheen puuttumista koskeva todistustaakka on toimittajalla, paitsi jos kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole digitaalisen sisällön kanssa yhteensopiva. Tätä käänteistä todistustaakkaa ei ole ajallisesti rajoitettu, koska digitaalinen sisältö ei kulu käytössä. Ehdotuksen 9 artiklassa täsmennetään, että kuluttajan on tehtävä toimittajan kanssa yhteistyötä, jotta toimittaja voi määrittää, millainen kuluttajan digitaalinen ympäristö on. Yhteistyövelvoite koskee ainoastaan toimittajan käytössä teknisesti olevaa keinoa, josta aiheutuu kuluttajalle vähiten häiriötä.

Ehdotuksen 10 artiklassa mainitaan tapaukset, joissa toimittaja on korvausvelvollinen kuluttajaan nähden, eli kun digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista tai toimittaja ei ole lainkaan toimittanut digitaalista sisältöä. Koska digitaalista sisältöä voidaan toimittaa

pidemmän ajan kuluessa, toimittajalla olisi oltava korvausvelvollisuus koko tämän ajan aina kun sisältö on virheellistä.

Ehdotuksen 11 artiklassa annetaan kuluttajalle oikeus purkaa sopimus välittömästi, jos toimittaja ei ole toimittanut digitaalista sisältöä lainkaan 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

Ehdotuksen 12 artiklassa luetellaan kuluttajan käytössä olevat oikeussuojakeinot siinä tapauksessa, että digitaalista sisältöä ei ole toimitettu tai se on virheellistä. Kuluttajalla on ensinnäkin oltava oikeus siihen, että digitaalinen sisältö saatetaan sopimuksen mukaiseksi kohtuullisen ajan kuluessa, ilman että siitä aiheutuu hänelle merkittävää haittaa ja ilman mitään kustannuksia. Toiseksi kuluttajalla on oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen, jos virhe liittyy suorituksen keskeisiin ominaisuuksiin.

Ehdotuksen 13 artiklassa täsmennetään seuraukset, joita aiheutuu sopimuksen purkamisesta digitaalisen sisällön virheellisyyden vuoksi. Siinä säädetään muun muassa, että toimittajan on palautettava hinta, tai jos vastikkeeksi oli luovutettu tietoja, että toimittajan on pidättäydyttävä käyttämästä kyseisiä tietoja ja kaikkia muita tietoja, jotka kuluttaja on luovuttanut vastikkeeksi digitaalisesta sisällöstä. Artiklassa myös täsmennetään, että kuluttajan on pidättäydyttävä käyttämästä digitaalista sisältöä sopimuksen purkamisen jälkeen.

Ehdotuksen 14 artiklassa säädetään oikeudesta vahingonkorvaukseen. Oikeus on rajattu tapauksiin, joissa vahinko on aiheutunut digitaaliselle sisällölle ja kuluttajan laitteille. Siinä kuitenkin säädetään, että jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vahingonkorvausoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Ehdotuksen 15 artiklassa luetellaan edellytykset, joiden täytyessä toimittaja voi muuttaa digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen keskeisiä ominaisuuksia. Näitä edellytyksiä ovat kuluttajan ennakkosuostumus ja kuluttajalle etukäteen annettu tieto tai kuluttajan oikeus purkaa sopimus.

Ehdotuksen 16 artiklassa vahvistetaan edellytykset, joiden täytyessä kuluttajalla on oikeus purkaa toistaiseksi tai yli 12 kuukauden ajaksi tehty sopimus, jotta hän voi vaihtaa palveluntarjoajaa. Toimittajan on esimerkiksi saatava kuluttajalta asiaa koskeva ilmoitus 14 päivää ennen kuin sopimuksen purku tulee voimaan. Ehdotuksen 16 artiklassa täsmennetään myös pitkäaikaisen sopimuksen purkamisen seuraukset. Siinä säädetään muun muassa, että toimittajan on pidättäydyttävä käyttämästä dataa ja muita tietoja, jotka kuluttaja on luovuttanut vastikkeeksi digitaalisesta sisällöstä.

Ehdotuksen 17 artiklassa säädetään toimittajan oikeussuojakeinoista siinä tapauksessa, että jokin liiketoimintaketjun edeltävissä vaiheissa tapahtunut toimi tai laiminlyönti aiheuttaa toimittajalle korvausvelvollisuuden kuluttajaa kohtaan virheen tai toimituksen puuttumisen vuoksi. Näiden oikeussuojakeinojen käyttämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.

Ehdotuksen 18 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.

Ehdotuksen 19 artiklassa säädetään kuluttajia koskevien sopimusoikeuden sääntöjen pakottavasta luonteesta eli siinä todetaan, että sopimuksen osapuolet eivät voi poiketa direktiivissä vahvistetuista vaatimuksista kuluttajan vahingoksi.

Ehdotuksen 20 artiklassa säädetään muuhun unionin lainsäädäntöön tehtävistä muutoksista. Siinä muutetaan direktiiviä 1999/44/EY, jotta voidaan välttää näiden säädösten päällekkäisyys. Ehdotuksen 20 artiklalla myös lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa direktiivin täytäntöönpanoa koskevaa rajat ylittävää yhteistyötä. Artiklalla lisätään tätä direktiiviä koskeva viittaus myös

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/22/EY²⁷ liitteeseen 1, jotta voidaan varmistaa kyseisissä direktiivissä säädettyjen kuluttajien yhteisten etujen suojele.

Ehdotuksen 21 artiklassa vahvistetaan määräaika, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Ehdotuksen 22 artiklassa säädetään, että komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

Ehdotuksen 23 artiklassa vahvistetaan direktiivin voimaantulopäivä.

Ehdotuksen 24 artiklassa ilmoitetaan, kenelle direktiivi on osoitettu.

---

²⁷

EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁸,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Verkkokaupan tarjoamaa kasvupotentiaalia ei vielä hyödynnetä täysimääräisesti. Asiakirjassa *Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle*²⁹ puututaan kokonaisvaltaisella tavalla suurimpiin esteisiin, jotka haittaavat rajat ylittävän verkkokaupan kehitystä unionissa, jotta nämä hyödyntämättömät mahdollisuudet saataisiin käyttöön. Olisi taattava kuluttajille paremmat edellytykset käyttää digitaalista sisältöä ja tehtävä sen tarjoamisesta helpompaa yrityksille, niin että voidaan kehittää unionin digitaalitaloutta ja edistää kasvua yleensä.
- (2) Jotta voidaan toteuttaa todelliset digitaaliset sisämarkkinat, on yhdenmukaistettava tietyt digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvät seikat korkeatasoisen kuluttajansuojan pohjalta.
- (3) Kuluttajasopimuksia koskevien pakottavien kansallisten säännösten keskinäiset eroavuudet ja sopimusoikeutta koskevien selkeiden sääntöjen puuttuminen kuuluvat niihin keskeisiin ongelmiin, jotka vaikeuttavat digitaalisen sisällön tarjoamisen kehittämistä, koska unionin tasolla on olemassa hyvin vähän juuri tätä varten laadittuja sääntöjä. Yrityksille, jotka myyvät digitaalista sisältöä yli rajojen, aiheutuu ylimääräisiä kustannuksia, jotka johtuvat kuluttajasopimuksia koskevien pakottavien kansallisten sääntöjen eroista ja oikeudellisesta epävarmuudesta. Yrityksille aiheutuu kustannuksia myös siksi, että niiden on mukauduttava digitaalisen sisällön toimittamisesta tehtäviä sopimuksia koskeviin erilaisiin pakottaviin sääntöihin, joita on jo annettu useissa jäsenvaltioissa ja joiden soveltamisala ja sisältö vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Niissä jäsenvaltioissa, joissa ei ole vielä annettu digitaalisen sisällön toimittamista koskevia erityissääntöjä, elinkeinonharjoittajat joutuvat rajat ylittävän verkkokaupan yhteydessä kohtaamaan epävarmuutta, koska he eivät usein

28

EUVL C , , s. .

29

COM(2015) 192 final.

tiedä, mitä sääntöjä digitaaliseen sisältöön sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, johon he haluavat viedä tuotteitaan, tai mikä on näiden sääntöjen sisältö ja ovatko ne pakottavia.

- (4) Kuluttajat ovat epävarmoja tehdessään ostoksia ulkomailta erityisesti verkossa. Yksi tärkeimmistä tähän epäluottamukseen vaikuttavista tekijöistä on epävarmuus keskeisistä kuluttajaoikeuksista ja digitaalista sisältöä koskevan selkeän oikeudellisen kehyksen puuttuminen. Monet digitaalisen sisällön kuluttajat ovat kohdanneet ongelmia, jotka liittyvät digitaalisen sisällön laatuun tai käytettävyyteen. He ovat saattaneet saada väärän tai viallisen digitaalisen sisällön tai eivät ole voineet käyttää sitä. Tämän seurauksena kuluttajille on aiheutunut sekä taloudellista että muuta haittaa.
- (5) Jotta nämä ongelmat voitaisiin korjata, sekä yritysten että kuluttajien olisi voitava vedota digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin täysin yhdenmukaistettuihin sääntöihin, joissa vahvistetaan täytäntöyppisten liiketoimien kannalta olennaiset unionin laajuiset sopimusperusteiset oikeudet.
- (6) Kun kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan kuluttajasopimuksia koskevia täysin yhdenmukaistettuja sääntöjä, yritysten on helpompi tarjota digitaalista sisältöä yli rajojen. Ne voivat toimia vakaassa sopimusoikeudellisessa ympäristössä myydessään tuotteitaan verkossa ja muulla tavoin etämyyntinä toisiin jäsenvaltioihin. Kun kaikkialla EU:ssa sovelletaan erityisesti digitaalista sisältöä varten laadittuja täysin yhdenmukaistettuja sääntöjä, päästään eroon monimutkaisuudesta, joka tätä nykyä leimaa digitaalisen sisällön toimittamista koskevia sopimuksia kansallisten sääntöjen eroavuuksien vuoksi. Yhdenmukaisten sääntöjen ansiosta voidaan myös ehkäistä oikeudellista hajanaisuutta, johon erityisesti digitaalista sisältöä varten laadittava uusi kansallinen sääntely johtaisi.
- (7) Kuluttajat hyötyvät digitaalista sisältöä koskevistä täysin yhdenmukaistetuista oikeuksista, jotka takaavat heille korkeatasoisen suojan. Heillä on selkeät oikeudet riippumatta siitä, missä EU:n alueella he vastaanottavat digitaalista sisältöä tai käyttävät sitä. Tämä lisää kuluttajien luottamusta heidän ostaessaan digitaalista sisältöä. Samalla vähennetään haittoja, joita kuluttajille nykyään aiheutuu, koska he voivat vedota selkeisiin sääntöihin kohdatessaan digitaaliseen sisältöön liittyviä ongelmia.
- (8) Tällä direktiivillä olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti eräät keskeiset säännöt, joita ei tähän mennessä ole säännelty unionin tasolla. Tätä varten direktiivillä olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuutta, kuluttajien saatavilla olevia oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista, sekä eräitä näiden oikeussuojakeinojen käyttöön liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä. Direktiivillä olisi yhdenmukaistettava myös tietyt seikat, jotka koskevat oikeutta purkaa pitkäaikainen sopimus, sekä tietyt digitaalisen sisällön muuttamista koskevat seikat.
- (9) Kun tällä direktiivillä säänneltäviin aiheisiin liittyvät vaatimukset yhdenmukaistetaan täysin, jäsenvaltiot eivät voi direktiivin soveltamisalalla säätää muista, muodollisista tai aineellisista vaatimuksista, kuten määräajasta, jonka kuluessa virhe on todettava, kuluttajan velvollisuudesta ilmoittaa virheestä toimittajalle tietyn ajan kuluessa tai kuluttajan velvollisuudesta maksaa digitaalisen sisällön käytöstä sopimuksen purkamiseen asti, silloin kun purkaminen johtuu digitaalisen sisällön virheestä.
- (10) Direktiivin ei pitäisi vaikuttaa kansallisiin lainsäädäntöihin siltä osin kuin sillä ei säännellä esimerkiksi kansallisia sääntöjä, jotka koskevat kuluttajan velvollisuuksia

digitaalisen sisällön toimittajaa kohtaan tai sopimusten luokittelua, muotoilua ja pätevyyttä tai digitaalisen sisällön lainmukaisuutta. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava vapaasti vahvistaa yksityiskohtaiset edellytykset oikeuksien käyttöä varten, kuten oikeus vahingonkorvaukseen siltä osin kuin siitä ei säädetä tässä direktiivissä, tai sopimuksen purkamisesta aiheutuvia seurauksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tässä direktiivissä vahvistettujen palauttamista koskevien sääntöjen lisäksi.

- (11) Direktiivillä olisi voitava puuttua ongelmiin, jotka koskevat kaikenlaista digitaalista sisältöä ja sen toimittamista. Jotta voitaisiin ottaa huomioon tekniikan nopea kehitys ja varmistaa digitaalisen sisällön käsitteen joustavuus tulevaisuudessa, tätä käsitettä olisi tulkittava tässä direktiivissä laajemmin kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/83/EU³⁰. Käsitteen tulisi kattaa erityisesti palvelut, joiden avulla voidaan luoda, käsitellä tai tallentaa dataa. Digitaalista sisältöä voidaan toimittaa monin eri tavoin, esimerkiksi siirtämällä pysyvällä välineellä, lataamalla kuluttajan omalle laitteelle, lähettämällä suoratoistona verkossa, antamalla käyttöoikeus tallennettuun digitaaliseen sisältöön tai sosiaaliseen mediaan. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkeen digitaaliseen sisältöön toimitustavasta riippumatta. Ei ole suotavaa erotella toisistaan eri sisältötyyppejä näillä nopean teknisen kehityksen markkinoilla, koska olisi tuskin mahdollista välttää syrjintää eri toimittajien välillä. Olisi pyrittävä takaamaan tasavertaiset toimintaedellytykset erilaisten digitaalisten sisältötyyppien toimittajille. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan tulisi soveltaa sellaiseen digitaaliseen sisältöön, joka on sisällytetty tavaroihin siten, että se toimii niiden erottamattomana osana niin, että sen toiminnot ovat toissijaisia tavaran ensisijaisiin toimintoihin nähden.
- (12) Jotta voidaan vastata kuluttajien odotuksiin ja varmistaa pysyvällä välineellä siirrettävän digitaalisen sisällön toimittajille selkeä ja yksinkertainen oikeuskehys, joka kattaa sopimuksenmukaisuutta koskevat vaatimukset ja kuluttajan saatavilla olevat oikeussuojakeinot virheellisen sisällön varalta, tätä direktiiviä olisi sovellettava esimerkiksi DVD- ja CD-levyihin, joihin digitaalinen sisältö on tallennettu niin, että levyt toimivat ainoastaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä. Direktiiviä olisi sovellettava pysyvällä välineellä toimitettavaan digitaaliseen sisältöön riippumatta siitä, onko se myyty etämyyntinä vai perinteisessä tilanteessa, jossa myyjä ja ostaja ovat fyysisesti läsnä, jotta voidaan välttää tilanne, jossa eri jakelukanaviin sovellettaisiin eri sääntöjä. Direktiiviä 2011/83/EU olisi edelleen sovellettava tällaisiin tavaroihin, muun muassa tavaran toimittamista koskeviin velvoitteisiin, saatavilla oleviin oikeussuojakeinoihin siinä tapauksessa, että toimitusta ei tapahdu, sekä tavaroiden toimittamista koskevan sopimuksen tyyppiin. Direktiivi ei vaikuta jakeluoikeuksiin, joita sovelletaan näihin tavaroihin tekijänoikeuslainsäädännön nojalla.
- (13) Digitaalitaloudessa markkinatoimijat pitävät yksilöitä koskevia tietoja yhä useammin yhtä arvokkaina kuin rahaa. Usein digitaalista sisältöä ei toimitetakaan kauppahintaa vastaan, vaan vastikkeena on rahan sijasta pääsy henkilö- tai muihin tietoihin. Tällaisia liiketoimintamalleja käytetään eri muodoissa huomattavassa osassa markkinoita. Liiketoimintamallien eriyttäminen käytetyn vastikkeen mukaan johtaisi syrjivään kohteluun. Se tarjoaisi yrityksille perusteettoman kannustimen siirtyä tarjoamaan digitaalista sisältöä tietojen luovuttamista vastaan. Olisi varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset. Lisäksi muuta vastiketta kuin rahaa vastaan toimitetun digitaalisen sisällön virheet voivat vaikuttaa kuluttajien taloudellisiin etuihin. Sen

30

EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64.

vuoksi tällä direktiivillä vahvistettavien sääntöjen sovellettavuus ei saisi riippua siitä, maksetaanko kyseisestä digitaalisesta sisällöstä kauppahinta.

- (14) Silloin kun digitaalista sisältöä ei toimiteta kauppahintaa vastaan, vaan vastikkeena on jokin muu kuin raha, tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan sopimukseen, joissa toimittaja vaatii ja kuluttaja aktiivisesti toimittaa tietoja, kuten nimen ja sähköpostiosoitteen tai valokuvia, suoraan tai välillisesti toimittajalle, esimerkiksi henkilökohtaisen rekisteröitymisen muodossa tai sellaisen sopimuksen perusteella, joka mahdollistaa pääsyn kuluttajan valokuviin. Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa silloin kun toimittaja kerää tietoja, jotka tarvitaan sen varmistamiseksi, että digitaalinen sisältö toimii sopimuksen mukaisesti, kuten matkapuhelimen toimintaa varten tarvittava tieto maantieteellisestä sijainnista, tai pelkästään lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi kerättävä tieto, esimerkiksi jos sovellettava lainsäädäntö edellyttää kuluttajan rekisteröitymistä turvallisuussyistä ja tunnistamista varten. Tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa myöskään silloin kun toimittaja kerää tietoja, myös henkilötietoja, kuten IP-osoitteita, tai muita automaattisesti luotavia tietoja, kuten evästeiden keräämät ja välittämät tiedot, ilman että kuluttaja aktiivisesti toimittaa niitä, vaikka kuluttaja hyväksyisikin evästeet. Direktiiviä ei pitäisi soveltaa myöskään silloin kun kuluttaja joutuu seuraamaan mainoksia vain saadakseen pääsyn digitaaliseen sisältöön.
- (15) Kuluttajien itsensä luomaa sisältöä pitäisi kohdella samalla tavoin kuin muuta digitaalista sisältöä, jota kuluttaja toimittaa tai tallentaa sopimuksen voimassaolon aikana, kuten musiikki- ja videotiedostoja, kuvia, pelejä tai sovelluksia. Kuluttajien itsensä luoma sisältö käsittää monenlaisia aineksia, kuten digitaalisia kuvia, video- ja äänitiedostoja, verkkopäiväkirjoja, keskustelufoorumille lähetettyjä viestejä, tekstipohjaisen ryhmätyöskentelyn muotoja, postauksia, verkkojutteluviestejä, tv-uitteja, lokeja, podcast-lähetyksiä, mobiililaitteilla tai verkon virtuaaliympäristössä luotua sisältöä sekä arvosanan antamisia ja verkkosisältöön liittyviä linkkejä.
- (16) Jotta voitaisiin taata kuluttajille yhdenmukaiset oikeudet ja yrityksille tasavertaiset toimintaedellytykset, kuluttajilla olisi oltava digitaalisen sisällön virheiden suhteen samat oikeussuojakeinot riippumatta siitä, millä tavoin kyseinen sisältö on kehitetty. Sen vuoksi tätä direktiiviä olisi sovellettava myös sopimukseen, jotka koskevat digitaalisen sisällön, esimerkiksi ohjelmistojen, kehittämistä kuluttajan vaatimusten pohjalta. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös 3D-tulostuksessa käytettävien virtuaalisten mallien toimittamiseen. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan pitäisi soveltaa tavaroihin, jotka on tuotettu 3D-tulostuksen avulla, eikä tällaisille tavaroille aiheutuneisiin vahinkoihin.
- (17) Digitaalinen sisältö liittyy erityisesti esineiden internetiin. Esineiden internetiin liittyviä vastuukysymyksiä, kuten dataan ja koneidenvälisiin sopimukseen liittyvää vastuuta, on kuitenkin syytä tarkastella erikseen.
- (18) Sopimuksissa voi olla toimittajan esittämiä yleisiä sopimusehtoja, jotka kuluttajan on hyväksyttävä. Eräiden digitaalisten sisältöjen toimittajat kuvailevat usein palvelun ja mitattavissa olevat palvelutavoitteet palvelutasosopimuksessa. Tällaiset palvelutasosopimukset liitetään yleensä pääsopimukseen, ja niillä on merkittävä osa toimittajan ja kuluttajan välisessä sopimussuhteessa. Ne olisi sisällytettävä tässä direktiivissä käytettävään sopimuksen määritelmään, joten niiden olisi oltava direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaiset.
- (19) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan sellaisiin palveluihin, joiden pääkohteena on digitaalisen sisällön toimittaminen. Sen vuoksi tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa

palveluihin, joita toimittaja suorittaa henkilökohtaisesti ja joiden yhteydessä digitaaliset välineet ovat vain keino pääsyn tarjoamista tai tuotteen toimittamista varten, kuten käännöspalvelut tai muut ammatillista neuvontaa koskevat palvelut, joiden yhteydessä digitaalisia välineitä käytetään vain siirtovälineenä palvelun tuotoksen toimittamiseksi kuluttajalle.

- (20) Jos toimittaja tarjoaa samalla sopimuksella tai sopimuspaketilla sekä digitaalista sisältöä että muita palveluja, kuten televiestintäpalveluja tai tavaroita, jotka eivät toimi ainoastaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä, tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan tällaisen paketin digitaalista sisältöä koskevaan osaan. Muihin osiin olisi sovellettava sovellettavaa lakia.
- (21) Tässä direktiivissä ei pitäisi käsitellä digitaalisen sisällön toimittamiseen liittyviä tekijänoikeutta ja muita immateriaalioikeuksia koskevia näkökohtia. Sen vuoksi sen ei pitäisi vaikuttaa tekijänoikeuslainsäädännön tai muiden immateriaalioikeutta koskevien säädösten mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.
- (22) Yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY³¹ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/58/EY³², joita sovelletaan täysimääräisesti digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin. Mainituilla direktiiveillä on jo luotu henkilötietoja koskeva oikeudellinen kehys Euroopan unionissa. Tämän direktiivin soveltamisessa ja täytäntöönpanossa olisi noudatettava täysimääräisesti tätä oikeudellista kehystä.
- (23) Kuluttajat voivat hankkia digitaalista sisältöä eri tavoin. On tarpeen vahvistaa yksinkertaiset ja selkeät säännöt siitä, millä tavoin ja milloin toimittajan on täytettävä keskeiset sopimusvelvoitteet, jotka koskevat digitaalisen sisällön toimittamista kuluttajalle. Koska toimittaja ei ole vastuussa kuluttajan digitaalisen sisällön vastaanottamista varten valitseman internet-palvelun tai sähköisen alustan tarjoajan toimista tai laiminlyönneistä, toimittajan pitäisi voida vain toimittaa digitaalinen sisältö tälle kolmannelle osapuolelle. Toimitusajan suhteen olisi markkinakäytäntöjen ja teknisten mahdollisuuksien mukaisesti toimittava niin, että digitaalinen sisältö olisi toimitettava välittömästi, paitsi jos osapuolet päättävät sopia toisin muunlaisen toimitustavan mahdollistamiseksi.
- (24) Jotta voidaan edistää innovaatioita digitaalisilla sisämarkkinoilla ja varautua tekniikan kehitykseen, joka näkyy digitaalisen sisällön nopeasti muuttuvissa ominaisuuksissa, on perusteltua vaatia, että digitaalisen sisällön on oltava ennen muuta sopimuksessa sovitun mukainen.
- (25) Siltä varalta, että sopimuksessa ei määritellä riittävän selkeitä ja kattavia vertailuarvoja, joiden mukaan digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuus voidaan varmistaa, on määriteltävä objektiiviset sopimuksenmukaisuuden kriteerit sen varmistamiseksi, että kuluttajien oikeudet toteutuvat. Tällaisissa tapauksissa sopimuksenmukaisuutta on arvioitava suhteessa siihen tarkoitukseen, johon vastaavanlaista digitaalista sisältöä yleensä käytettäisiin.
- (26) Digitaalisen sisällön toimivuus edellyttää, että se on yhteensopiva digitaalisten laitteiden kanssa, minkä vuoksi yhteentoimivuuden olisi oltava osa sopimuksenmukaisuuskriteerejä. Digitaalisen sisällön tulee toimia yhdessä sekä fyysisten ominaisuuksien, kuten suorittimen nopeuden ja näytönohjaimen ominaisuuksien, että erilaisten ohjelmistojen, kuten käyttöjärjestelmän version tai

31

EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31–50) [korvataan yleisellä tietosuojasetuksella sitten kun se on hyväksytty].

32

EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37–47.

käytetyn multimediasoitin, kanssa. Toimivuudella olisi tarkoitettava sitä, millä tavoin digitaalista sisältöä voidaan käyttää. Lisäksi sen olisi viitattava myös siihen, liittykö sisällön käyttöön teknisiä rajoituksia, kuten digitaali-oikeuksien hallintajärjestelmästä johtuva suojaus tai aluekoodaus.

- (27) Datavetoiset palvelut ja teknologiat tuovat huomattavia etuja, mutta niihin liittyy myös tietoturvaongelmia. Kuten digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa todetaan, Euroopan unionissa on varmistettava korkeatasoinen verkko- ja tietoturva, jotta voidaan taata esimerkiksi oikeutta yksityisyydensuojaan ja henkilötietojen suojaa koskevien perusoikeuksien toteutuminen ja lisätä käyttäjien luottamusta digitaalitalouteen. Kun erilaisia ohjelmistoja käytetään hyvin laaja-alaisesti, niiden luotettavuudesta, turvallisuudesta ja mukautuvuudesta erilaisiin tarpeisiin tulee tärkeä näkökohta. Sen vuoksi on yhä tärkeämpää, että nämä datavetoiset palvelut ja teknologiat takaavat nämä ominaisuudet siltä osin kuin on se on kohtuullista niiden asemaan ja toimintaan nähden. Erityisesti turvallisuuteen ja luotettavuuteen liittyvä laatu on nousemassa merkittäväksi tekijäksi sellaisten innovatiivisten, eri toimintoja yhdistävien palvelujen yhteydessä, jotka perustuvat erilaisten ja eri aloihin liittyvien järjestelmien yhteenliittämiseen.
- (28) Toimittajien olisi tämän direktiivin sääntöjä soveltaessaan noudatettava standardeja, avoimia teknisiä eritelmiä, hyviä käytänteitä ja käytännesääntöjä, jotka koskevat myös sellaisia yleisesti käytettyjä tallennusmuotoja, joiden avulla palautetaan kuluttajan itsensä luoma tai muu hänen toimittamansa sisältö, riippumatta siitä onko ne vahvistettu kansainvälisellä tai eurooppalaisella tasolla tai jonkin teollisuudenalan piirissä. Komissio voi tässä yhteydessä harkita sellaisten kansainvälisten ja eurooppalaisten standardien sekä ammatinharjoittajien ja muiden etujärjestöjen laatimien käytännesääntöjen edistämistä, joiden avulla voitaisiin tukea direktiivin yhdenmukaista täytäntöönpanoa.
- (29) Monenlaista digitaalista sisältöä toimitetaan pidemmän ajan kuluessa. Kuluttajat voivat käyttää esimerkiksi pilvipalveluja pidemmän ajan kuluessa. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että digitaalinen sisältö on sopimuksen mukaista sopimuksen koko voimassaolon ajan. Koska digitaalista sisältöä toistuvasti parannetaan etenkin päivitysten muodossa, olisi myös varmistettava, että kuluttajalle toimitetaan aina digitaalisen sisällön uusin versio, joka on käytettävissä sopimuksentekohetkellä.
- (30) Jotta digitaalinen sisältö toimisi oikein, se on integroitava kuluttajan laitteisiin ja ohjelmistoihin oikealla tavalla. Jos digitaalisen sisällön virhe johtuu virheellisestä integroinnista, se olisi katsottava digitaalisen sisällön itsensä virheeksi, jos integroinnista tai sen valvonnasta vastaa toimittaja, tai jos kuluttaja on tehnyt sen toimittajan ohjeiden mukaisesti ja virheellinen integrointi johtuu vaadittujen ohjeiden puutteellisuudesta. Tällaisissa tapauksissa virheen katsovan johtuvan toimittajan toiminnasta.
- (31) Sopimuksenmukaisuuden tulisi kattaa sekä aineelliset että oikeudelliset virheet. Kolmannen oikeudet saattavat estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä tai joitakin sen ominaisuuksia sopimuksen mukaisella tavalla, jos tämä loukkaa näitä kolmannen oikeuksia ja oikeudenhaltija oikeutetusti pakottaa toimittajan lopettamaan näiden oikeuksien loukkaamisen ja kyseisen digitaalisen sisällön tarjoamisen. Oikeudelliset virheet ovat erityisen merkittäviä digitaalisen sisällön yhteydessä, koska se luonteensa vuoksi kuuluu immateriaali-oikeuksien soveltamisalaan. Sen vuoksi toimittajalla olisi oltava velvollisuus varmistaa, että digitaaliseen sisältöön ei kohdistu mitään kolmansien oikeuksia, kuten digitaalista sisältöä koskevia

tekijänoikeusvaateita, jotka estävät kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä sopimuksen mukaisesti.

- (32) Kun otetaan huomioon digitaalisen sisällön erittäin monimutkainen erityisluonne ja toimittajan syvällisempi tietämys ja mahdollisuus hyödyntää osaamista, teknisiä tietoja ja huipputeknologian asiantuntemusta, toimittajalla on kuluttajaa paremmat edellytykset selvittää, miksi digitaalinen sisältö on virheellistä. Toimittajalla on myös paremmat edellytykset arvioida, johtuuko virhe siitä, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön teknisten vaatimusten kanssa. Riitatapauksessa olisi sen vuoksi toimittajan vastuulla osoittaa, että digitaalinen sisältö on sopimuksen mukaista, paitsi jos toimittaja voi osoittaa, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön kanssa. Vain jos toimittaja voi osoittaa, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön kanssa, olisi yhteentoimivuutta ja muita teknisiä ominaisuuksia koskevien vaatimusten kanssa, olisi kuluttajan vastuulla osoittaa, että digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista.
- (33) Yksityisyydensuojaa ja viestinnän luottamuksellisuutta sekä kuluttajan henkilötietojen suojaa koskevia perusoikeuksia rajoittamatta kuluttajan olisi tehtävä toimittajan kanssa yhteistyötä, jotta toimittaja voi määrittää, millainen kuluttajan digitaalinen ympäristö on, molempien osapuolten kulloinkin käytettävissä olevia vähiten haittaa aiheuttavia keinoja käyttäen. Tämä voidaan usein toteuttaa esimerkiksi lähettämällä toimittajalle automaattisesti luotavia virheraportteja tai kuluttajan internetyhteyttä koskevia tietoja. Vain poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa, kun kaikki muut keinot huomioon ottaen mikään muu ei ole mahdollista, se voidaan tehdä myös antamalla toimittajalle virtuaalinen pääsy kuluttajan digitaaliseen ympäristöön. Jos kuluttaja ei kuitenkaan tee yhteistyötä toimittajan kanssa, olisi kuluttajan vastuulla osoittaa, että digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista.
- (34) Toimittajan olisi oltava vastuussa kuluttajalle digitaalisen sisällön virheestä ja siitä, että digitaalista sisältöä ei toimiteta. Koska digitaalista sisältöä voidaan toimittaa pidemmän ajan kuluessa, toimittajalla olisi lisäksi oltava korvausvelvollisuus koko tämän ajan aina kun sisältö on virheellistä.
- (35) Jos toimittaja ei toimita digitaalista sisältöä kuluttajalle sopimuksen mukaisesti, kyseessä on toimittajan keskeiseen velvoitteeseen kohdistuva vakava sopimusrikkomus, jonka perusteella kuluttajan olisi voitava purkaa sopimus välittömästi. Jos toimittaja ei ole alun perin laiminlyönyt digitaalisen sisällön toimittamista, toimitukseen liittyviä keskeytyksiä, joiden seurauksena digitaalinen sisältö ei ole lyhyenä aikana kuluttajan saatavilla tai hänen käytettävissään, olisi pidettävä digitaalisen sisällön virheenä eikä toimituksen laiminlyömisinä. Digitaalisen sisällön asianmukaista jatkuvuutta koskevan vaatimuksen olisikin katettava muut kuin merkityksettömän lyhyet toimituksen keskeytykset.
- (36) Jos digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista, kuluttajalla olisi ensiksi oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi. Digitaalisen sisällön teknisistä ominaisuuksista riippuen toimittaja voi valita jonkin tietyn keinon sen saattamiseksi sopimuksen mukaiseksi, esimerkiksi tekemällä päivityksiä tai toimittamalla kuluttajalle uuden kappaleen digitaalisesta sisällöstä. Digitaalisen sisällön monimuotoisuuden vuoksi ei ole järkevää asettaa digitaaliseen sisältöön liittyvien oikeuksien käyttämiselle tai velvollisuuksien täyttämiseksi kiinteitä määräaikoja. Tällaiset määräajat eivät välttämättä toimi tämän monimuotoisuuden vuoksi, vaan ne voivat olla tilanteen mukaan joko liian lyhyitä tai liian pitkiä. Siksi on parempi viitata kohtuullisiin määräaikoihin. Digitaalinen sisältö olisi saatettava sopimuksen

mukaiseksi kohtuullisen ajan kuluessa ja maksutta. Kuluttajalle ei saisi aiheutua mitään kustannuksia etenkin digitaalisen sisällön päivityksestä.

- (37) Toiseksi kuluttajalla olisi oltava oikeus hinnanalennukseen tai sopimuksen purkamiseen. Kuluttajan oikeus purkaa sopimus olisi rajoitettava niihin tapauksiin, joissa ei esimerkiksi ole mahdollista saattaa digitaalista sisältöä sopimuksen mukaiseksi ja virhe haittaa digitaalisen sisällön keskeisten ominaisuuksien käyttöä. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen, toimittajan olisi palautettava kuluttajan maksama kauppahinta tai, jos digitaalista sisältöä ei ole toimitettu kauppahintaa vastaan, vaan vastikkeena on ollut pääsy kuluttajan toimittamiin tietoihin, toimittajan olisi sopimuksen purkamisen jälkeen pidättäydyttävä käyttämästä näitä tietoja tai toimittamasta niitä kolmansille tai antamasta kolmansille pääsyä näihin tietoihin. Silloin kun vastikkeena on toimitettu henkilötietoja, velvollisuudella pidättäytyä näiden tietojen käyttämisestä olisi tarkoitettava, että toimittaja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet tietosuojasääntöjen noudattamiseksi poistamalla tiedot tai tekemällä ne anonyymeiksi niin, ettei kuluttajaa voida tunnistaa niistä millään kohtuullisesti toteutettavissa olevalla keinolla, jota joko toimittaja tai joku muu voi käyttää. Ellei direktiiviin 95/46/EY perustuvista rekisterinpitäjän velvollisuuksista muuta johdu, toimittajaa ei pitäisi velvoittaa toteuttamaan mitään muita toimenpiteitä suhteessa tietoihin, jotka toimittaja on laillisesti toimittanut kolmansille digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen voimassaolon aikana.
- (38) Sopimuksen purkamisen jälkeen toimittajan olisi pidättäydyttävä käyttämästä myös kuluttajan luomaa sisältöä. Silloin kun tietyn sisällön on luonut useampi kuin yksi kuluttaja, toimittajalla on kuitenkin oikeus edelleen käyttää kuluttajan luomaa sisältöä, jos nämä muut kuluttajat käyttävät sitä.
- (39) Jotta voidaan varmistaa, että kuluttajalla on tehokas suoja suhteessa sopimuksen purkamiseen, toimittajan olisi sallittava kuluttajan saada takaisin kaikki luovuttamansa tiedot, jotka kuluttaja on tuottanut digitaalista sisältöä käyttäessään tai jotka on luotu kuluttajan käyttäessä digitaalista sisältöä. Tämän velvollisuuden tulisi koskea myös tietoja, jotka toimittajan on säilytettävä digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen nojalla, sekä tietoja, jotka toimittaja on todellisuudessa säilyttänyt sopimuksen mukaisesti.
- (40) Kun sopimus on purettu virheen vuoksi ja toimittaja toimittaa kuluttajalle tekniset keinot, joiden avulla tämä voi saada tiedot takaisin, kuluttajan olisi voitava tehdä tämä ilman mitään kustannuksia, joita voi aiheutua esimerkiksi yleisesti käytettävien tallennusmuotojen käytöstä, lukuun ottamatta kustannuksia, joita aiheutuu kuluttajan omasta digitaalisesta ympäristöstä, mukaan lukien verkkoyhteydestä aiheutuvat kustannukset, koska ne eivät liity erityisesti tietojen takaisinsaantiin.
- (41) Jos sopimus puretaan, kuluttajan ei pitäisi joutua maksamaan virheellisen digitaalisen sisällön käytöstä, koska tämä riistäisi kuluttajalta tehokkaan suojan.
- (42) Koska kuluttajien ja toimittajien oikeutetut edut on saatettava tasapainoon tilanteessa, jossa pidemmän ajan kuluessa kauppahintaa vastaan toimitettava digitaalinen sisältö oikeuttaa sopimuksen purkamiseen, kuluttajalla olisi oltava oikeus purkaa sopimus vain siltä ajanjaksolta, jonka aikana digitaalinen sisältö ei ole ollut sopimuksen mukaista. Jos sen sijaan digitaalista sisältöä toimitetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, sopimuksen osittainen purkamisen ei ole mahdollista, koska muuta vastiketta kuin rahaa ei ole mahdollista jakaa suhteellisiin osuuksiin.

- (43) Ominaisuuksiensa vuoksi digitaalinen sisältö ei kulu käytössä, ja monissa tapauksissa sitä ei toimiteta kertatoimituksena vaan pidemmän ajan kuluessa. Sen vuoksi ei ole aiheellista säätää määräaikaa, jonka kuluessa toimittajalla olisi oltava korvausvelvollisuus kaikista virheistä, jotka ilmenevät digitaalisen sisällön toimitusaikana. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden ei pitäisi pitää voimassa tai ottaa käyttöön tällaisia määräaikoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa kansallisia vanhentumissääntöjä, jotta voidaan taata oikeusvarmuus digitaalisen sisällön virheisiin perustuvien vaateiden yhteydessä.
- (44) Toimittajan vahingonkorvausvelvollisuutta koskeva periaate on digitaalisen sisällön toimittamista koskevien sopimusten olennainen osa. Jotta voitaisiin lisätä kuluttajien luottamusta digitaaliseen sisältöön, tätä periaatetta olisi säänneltävä unionin tasolla sen varmistamiseksi, ettei kuluttajille aiheudu haittaa siitä, että heidän laitteensa tai ohjelmistonsa ovat vahingoittuneet digitaalisen sisällön virheen vuoksi. Sen vuoksi kuluttajilla olisi oltava oikeus saada vahingonkorvaus vahingoista, joita heidän digitaaliselle ympäristölleen aiheutuu digitaalisen sisällön virheestä tai siitä, että digitaalista sisältöä ei toimiteta. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava itse vahvistaa vahingonkorvausoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ottaen samalla huomioon, että digitaalisen sisällön myöhempiä toimituksia koskevat hinnanalennukset, etenkin silloin kun toimittajat tarjoavat niitä ainoana vahingonkorvauksena, eivät välttämättä aseta kuluttajaa mahdollisimman lähelle asemaa, jossa kuluttaja olisi ollut, jos digitaalinen sisältö olisi toimitettu asianmukaisesti ja se olisi ollut sopimuksen mukaista.
- (45) Toimittaja saattaa joutua muuttamaan pidemmän ajan kuluessa toimitettavan digitaalisen sisällön ominaisuuksia teknisistä tai muista syistä. Tällaiset muutokset tuovat usein kuluttajalle etua, koska ne parantavat digitaalista sisältöä. Sopimuspuolet voivat tätä varten sisällyttää sopimukseen vastavuoroisia lausekkeitä, joiden nojalla toimittaja voi toteuttaa muutoksia. Jos tällaiset muutokset kuitenkin vaikuttavat kielteisesti siihen, miten kuluttaja hyödyntää digitaalisen sisällön keskeisiä ominaisuuksia, ne voivat häiritä sopimuksen tasapainoa tai sopimukseen perustuvan suorituksen luonnetta siinä määrin, että kuluttaja ei kenties olisi tehnyt tällaista sopimusta. Sen vuoksi tällaisiin muutoksiin olisi tällaisissa tapauksissa sovellettava tiettyjä ehtoja.
- (46) Kilpailu on digitaalisten sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta tärkeä tekijä. Kilpailun kiihdyttämiseksi kuluttajien olisi voitava vastata kilpaileviin tarjouksiin ja vaihtaa toimittajaa. Jotta tämä onnistuisi käytännössä, vaihtamiselle ei saisi olla oikeudellisia, teknisiä tai käytännön esteitä, kuten sen kieltäviä sopimusehtoja, minkä lisäksi olisi varmistettava, että käytettävissä on keinot, joiden avulla kuluttaja voi saada takaisin kaikki verkkoon lataamansa tiedot, jotka hän on tuottanut digitaalista sisältöä käyttäessään tai jotka on luotu kuluttajan käyttäessä digitaalista sisältöä. On kuitenkin tärkeää myös suojata olemassa olevia investointeja ja luottamusta aiemmin tehtyihin sopimuksiin. Sen vuoksi kuluttajille olisi annettava oikeus purkaa pitkäaikainen sopimus tiettyjen tasapuolisten ehtojen täytyessä. Tämä ei estä tekemästä pidempään voimassa olevia kuluttajasopimuksia. Kuluttajan pitäisi kuitenkin voida purkaa sopimussuhde, joka kestää yhteensä yli 12 kuukautta. Jotta voitaisiin estää tämän oikeuden kiertäminen, sen tulisi kattaa kaikki sopimukset, joiden seurauksena kuluttaja on sidottu sopimukseen yli 12 kuukauden ajaksi, riippumatta siitä, onko sopimus voimassa toistaiseksi vai jatketaan sitä ilman eri toimenpiteitä tai osapuolten erillisen hyväksynnän perusteella.

- (47) Kuluttajalle toimitetun lopullisen digitaalisen sisällön virhe johtuu usein jostakin liiketoimesta sopimusketjussa, joka alkaa alkuperäisestä suunnittelijasta ja päättyy lopulliseen toimittajaan. Vaikka lopullisella toimittajalla olisi oltava virheen vuoksi korvausvelvollisuus kuluttajaa kohtaan näiden osapuolten välisen sopimuksen nojalla, on tärkeää varmistaa, että toimittajalla on asianmukaiset oikeudet suhteessa liiketoimintaketjun edeltäviin toimijoihin niin, että toimittaja voi kattaa korvausvelvollisuutensa kuluttajaa kohtaan. Ne liiketoimintaketjun edeltävät toimijat, joiden puoleen lopullinen toimittaja voi kääntyä, ja tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, olisi kuitenkin vahvistettava sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä.
- (48) Henkilöille tai organisaatioille, joilla kansallisen lainsäädännön mukaan on oikeutettu intressi suojella kuluttajasopimukseen liittyviä oikeuksia, olisi annettava oikeus saattaa asia joko tuomioistuimen tai sellaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta ratkaista valitukset tai ryhtyä asianmukaiseen oikeudelliseen menettelyyn.
- (49) Mikään tässä direktiivissä ei saa vaikuttaa kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen soveltamiseen, jotka on annettu erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 593/2008³³ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1215/2012³⁴.
- (50) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 1999/44/EY³⁵ olisi muutettava niin, että voidaan ottaa huomioon tämän direktiivin soveltamisala suhteessa digitaalista sisältöä sisältävään pysyvään välineeseen, jota käytetään yksinomaan siirtovälineenä digitaalisen sisällön toimittamiseksi kuluttajalle.
- (51) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2006/2004³⁶ olisi muutettava sisällyttämällä sen liitteeseen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan vahvistaa tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä.
- (52) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/22/EY³⁷ olisi muutettava sisällyttämällä sen liitteeseen viittaus tähän direktiiviin, jotta voidaan varmistaa tässä direktiivissä vahvistettujen kuluttajien etujen suojeleminen.
- (53) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman³⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (54) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, eli sisämarkkinoiden toiminnan edistämistä puuttumalla johdonmukaisella tavalla sopimusoikeudesta johtuviin digitaalisen sisällön toimittamisen esteisiin ja estämällä oikeudellinen hajanaisuus, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaisuus antamalla yhdenmukaiset sopimusoikeuden säännöt, jotka myös helpottavat täytäntöönpanon

---

33 EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6-16.

34 EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1.
EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12.

36 EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

37 EUVL L 110, 1.5.2009, s. 30.

38 EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

valvontaan liittyvien koordinoitujen toimien toteuttamista, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (55) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja erityisesti sen 16, 38 ja 47 artiklassa vahvistettuja periaatteita,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan tietyt vaatimukset, joita sovelletaan digitaalisen sisällön kuluttajille toimittamista koskeviin sopimuksiin, muun muassa säännöt, jotka koskevat digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuutta ja oikeussuojakeinoja siinä tapauksessa, että digitaalinen sisältö ei ole sopimuksen mukaista, näiden oikeussuojakeinojen käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä tällaisten sopimusten muuttamista ja purkamista koskevat säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. 'digitaalisella sisällöllä'
  - (a) digitaalisessa muodossa tuotettua ja toimitettua dataa, kuten video- ja audiotallenteita, sovelluksia, digitaalisia pelejä ja muita ohjelmistoja,
  - (b) palvelua, jonka avulla voidaan luoda, käsitellä tai tallentaa digitaalisessa muodossa olevaa dataa, joka on peräisin kuluttajalta, ja
  - (c) palvelua, joka mahdollistaa palvelun muilta käyttäjiltä peräisin olevan, digitaalisessa muodossa olevan datan jakamisen ja muun vuorovaikutuksen sen kanssa;
2. 'integroinnilla' digitaalisen ympäristön eri tekijöiden yhdistämistä toisiinsa niin, että se toimii koordinoituna kokonaisuutena käyttötarkoituksensa mukaisesti;
3. 'toimittajalla' luonnollista henkilöä tai joko yksityisessä tai julkisessa omistuksessa olevaa oikeushenkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka kuuluu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa, sekä toimittajan nimissä tai puolesta toimivaa henkilöä;
4. 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
5. 'vahingonkorvauksella' rahasummaa, jonka kuluttaja voi olla oikeutettu saamaan korvauksena kuluttajan digitaaliselle ympäristölle aiheutuneesta taloudellisesta vahingosta;
6. 'kauppahinnalla' rahasummaa, joka on maksettava vastikkeeksi toimitetusta digitaalisesta sisällöstä;

7. 'sopimuksella' tahdonilmaisua, jonka on tarkoitus synnyttää velvoitteita tai muita oikeusvaikutuksia;
8. 'digitaalisella ympäristöllä' laitteita, digitaalista sisältöä ja verkkoyhteyttä siltä osin kuin ne ovat käyttäjän hallinnassa;
9. 'yhteentoimivuudella' digitaalisen sisällön kykyä suorittaa kaikki siihen kuuluvat toiminnot vuorovaikutuksessa tietyn digitaalisen ympäristön kanssa;
10. 'toimittamisella' yhteyden tarjoamista digitaaliseen sisältöön tai sen saattamista saataville;
11. 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai toimittaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomina.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sopimuksiin, joiden nojalla toimittaja toimittaa kuluttajalle digitaalista sisältöä tai sitoutuu tekemään niin ja jonka nojalla maksetaan vastikkeeksi kauppahinta tai toimitetaan aktiivisesti muu vastike kuin rahaa henkilötietojen tai muiden tietojen muodossa.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin kuluttajan vaatimusten mukaisesti laadittujen digitaalisten tuotteiden toimittamista koskeviin sopimuksiin.
3. Lukuun ottamatta 5 ja 11 artiklaa tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin pysyviin välineisiin, joita käytetään yksinomaan digitaalisen sisällön siirtovälineenä.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta digitaaliseen sisältöön, joka toimitetaan muuta vastiketta kuin rahaa vastaan, siltä osin kuin toimittaja vaatii kuluttajaa luovuttamaan henkilötietoja, joiden käsittely on välttämätöntä sopimuksen tai lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi eikä toimittaja käytä näitä tietoja muulla tavalla, joka on ristiriidassa tämän tarkoituksen kanssa. Direktiiviä ei sovelleta myöskään muihin tietoihin, joita toimittaja vaatii kuluttajaa luovuttamaan sen varmistamiseksi, että digitaalinen sisältö on sopimuksen mukaista tai täyttää lakisääteiset vaatimukset, edellyttäen että toimittaja ei käytä näitä tietoja kaupallisiin tarkoituksiin.
5. Tätä direktiiviä ei sovelleta sopimuksiin, jotka koskevat
  - (a) palveluja, joiden suorittaminen edellyttää toimittajalta merkittävää inhimillistä panosta ja joissa digitaalista muotoa käytetään pääasiallisesti siirtovälineenä;
  - (b) direktiivissä 2002/21/EY määritellyjä sähköisiä viestintäpalveluja;
  - (c) direktiivin 2011/24/EU 3 artiklan a alakohdassa määritellyä terveydenhuoltoa;
  - (d) rahapelipalveluja, eli palveluja, joihin liittyy sellaisen panoksen asettaminen rahapeleissä, jolla on rahallista arvoa, mukaan luettuina pelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan sähköisessä muodossa sähköisessä muodossa ja palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
  - (e) rahoituspalveluja.

6. Kun sopimus koskee digitaalisen sisällön toimittamisen ohella myös muita seikkoja, tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan niihin velvollisuuksiin ja oikeussuojakeinoihin, jotka kuuluvat osapuolille digitaalisen sisällön toimittajana ja kuluttajana.
7. Jos tämän direktiivin säännös on ristiriidassa johonkin toiseen tiettyjä aloja tai aihetta sääntelevään unionin säädökseen sisältyvän säännöksen kanssa, etusijan saa tuon toisen unionin säädöksen säännös.
8. Tämä direktiivi ei vaikuta yksilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä.
9. Tämä direktiivi ei vaikuta kansalliseen yleiseen sopimusoikeuteen, kuten sopimuksen tekemistä, pätevyyttä tai vaikutuksia koskeviin sääntöihin eikä sopimuksen purkamisesta aiheutuviin seurauksiin, siltä osin kuin näitä seikkoja ei säännellä tällä direktiivillä.

4 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä direktiivissä vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä kuluttajan suojan erilaisen tason varmistamiseksi.

5 artikla

Digitaalisen sisällön toimittaminen

1. Digitaalisen sisällön toimittamista koskevan sopimuksen täyttämiseksi toimittajan on toimitettava digitaalinen sisältö
  - (a) kuluttajalle; tai
  - (b) kolmannelle osapuolelle, joka vastaa sellaisen fyysisen tai virtuaalisen järjestelmän toiminnasta, jonka avulla digitaalinen sisältö saatetaan kuluttajan saataville tai jonka avulla kuluttaja voi käyttää sitä ja jonka kuluttaja on valinnut digitaalisen sisällön vastaanottamista varten.
2. Toimittajan on toimitettava digitaalinen sisältö välittömästi sopimuksen tekemisen jälkeen, paitsi jos osapuolet ovat sopineet toisin. Toimitus katsotaan tapahtuneeksi, kun digitaalinen sisältö on toimitettu kuluttajalle tai 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa kuluttajan valitsemalle kolmannelle osapuolelle, sen mukaan kumpi näistä tapahtuu aiemmin.

6 artikla

Digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuus

1. Digitaalisen sisällön katsotaan tarvittaessa olevan sopimuksen mukaista, kun
  - (a) sen määrä, laatu, kesto ja versio sekä sen toimivuus, yhteentoimivuus ja muut suorituskykyyn liittyvät ominaisuudet kuten saatavuus, jatkuvuus ja turvallisuus, vastaavat sopimuksen määräyksiä, myös ennen niitä sopimuksentekoa toimitettuja tietoja, jotka ovat olennainen osa sopimusta;
  - (b) se soveltuu siihen erityiseen tarkoitukseen, johon kuluttaja sitä tarvitsee ja jonka kuluttaja on sopimuksen tekohetkellä saattanut toimittajan tietoon ja jonka toimittaja on hyväksynyt;

- (c) sen mukana toimitetaan tarvittavat ohjeet ja sopimuksessa edellytetty asiakastuki; ja
  - (d) sitä päivitetään sopimuksessa määrätyllä tavalla.
2. Siltä osin kuin sopimuksessa ei tarvittaessa ole selkeästi ja kattavasti määritelty digitaalista sisältöä koskevia vaatimuksia 1 kohdan mukaisesti, digitaalisen sisällön tulee soveltua siihen tarkoitukseen, johon vastaavanlaista digitaalista sisältöä yleensä käytetään, mukaan lukien sen toimivuus, yhteentoimivuus ja muut suorituskykyyn liittyvät ominaisuudet kuten saatavuus, jatkuvuus ja turvallisuus, ottaen huomioon seuraavat seikat:
- (a) onko digitaalinen sisältö toimitettu vastikkeena kauppahinnasta vai muusta vastikkeesta kuin rahasta;
  - (b) tarvittaessa muut voimassa olevat kansainväliset tekniset standardit, tai jos tällaisia teknisiä standardeja ei ole, alalla sovellettavat käytäntönsäännöt ja hyvät käytännöt; ja
  - (c) toimittajan tai muun henkilön sopimuksentekoa edeltävissä liiketoimintaketjun vaiheissa esittämä julkinen lausuma, paitsi jos toimittaja voi osoittaa, että
    - i) hän ei tiennyt eikä hänen voida kohtuudella olettaa tietneen kyseisestä lausumasta;
    - ii) kyseinen lausuma oli oikaistu sopimuksentekohetkeen mennessä;
    - iii) kyseinen lausuma ei ole voinut vaikuttaa päätökseen hankkia digitaalinen sisältö.
3. Silloin kun sopimuksessa määrätään, että digitaalinen sisältö toimitetaan pidemmän ajan kuluessa, digitaalisen sisällön on oltava sopimuksen mukaista koko tämän ajan.
4. Jollei toisin sovita, toimitetun digitaalisen sisällön on oltava sen viimeisimmän version mukainen, joka oli saatavilla sopimuksen tekoajankohtana.
5. Jotta digitaalinen sisältö olisi sopimuksen mukaista, sen on täytettävä myös 7 ja 8 artiklassa säädetyt vaatimukset.

7 artikla

Digitaalisen sisällön integrointi

Silloin kun digitaalinen sisältö on integroitu kuluttajan digitaaliseen ympäristöön virheellisesti, tästä virheellisestä integroinnista johtuva virheellisyys on katsottava digitaalisen sisällön virheeksi, jos

- (a) digitaalisen sisällön integroinnista tai sen valvonnasta vastasi toimittaja; tai
- (b) digitaalinen sisältö oli tarkoitettu kuluttajan integroitavaksi ja virheellinen integrointi johtui puutteellisista integrointiohjeista, jos ohjeet on toimitettu 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tai ne olisi pitänyt toimittaa 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Kolmannen oikeudet

1. Silloin kun digitaalinen sisältö toimitetaan kuluttajalle, siihen ei saa kohdistua mitään kolmannen oikeuksia, esimerkiksi immateriaalioikeuksiin perustuvia oikeuksia, niin että digitaalista tuotetta voidaan käyttää sopimuksen mukaisesti.
2. Silloin kun digitaalinen sisältö toimitetaan kuluttajalle pidemmän ajan kuluessa, toimittajan on koko tämän ajan huolehdittava siitä, että digitaaliseen sisältöön ei kohdistu mitään kolmannen oikeuksia, esimerkiksi immateriaalioikeuksiin perustuvia oikeuksia, niin että digitaalista tuotetta voidaan käyttää sopimuksen mukaisesti.

9 artikla

Todistustaakka

1. Digitaalisen sisällön sopimuksenmukaisuutta koskeva todistustaakka on 10 artiklassa tarkoitettuna ajankohtana toimittajalla.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos toimittaja voi osoittaa, että kuluttajan digitaalinen ympäristö ei ole yhteensopiva digitaalisen sisällön yhteentoimivuutta koskevien tai muiden teknisten vaatimusten kanssa ja jos toimittaja on ilmoittanut tällaisista vaatimuksista kuluttajalle ennen sopimuksen tekemistä.
3. Kuluttajan on mahdollisuuksien mukaan tehtävä toimittajan kanssa yhteistyötä siltä osin kuin se on tarpeen kuluttajan digitaalisen ympäristön määrittämistä varten. Yhteistyövelvoite koskee ainoastaan sellaisia teknisesti käytettävissä olevia keinoja, joista aiheutuu kuluttajalle vähiten häiriötä. Jos kuluttaja ei osallistu tällaiseen yhteistyöhön, digitaalisen sisällön virheellisyttä koskeva todistustaakka on kuluttajalla.

10 artikla

Toimittajan korvausvelvollisuus

Toimittajalla on korvausvelvollisuus kuluttajaa kohtaan,

- (a) kun digitaalista sisältöä ei ole toimitettu;
- (b) kun digitaalinen sisältö on virheellistä toimitusajankohtana; ja
- (c) kun sopimuksessa määrätään, että digitaalinen sisältö toimitetaan pidemmän ajan kuluessa, ja virhe ilmenee tänä aikana.

11 artikla

Oikeussuojakeinot toimituksen laiminlyönnin yhteydessä

Silloin kun toimittaja ei ole toimittanut digitaalista sisältöä 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla, kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus välittömästi 13 artiklan nojalla.

12 artikla

Oikeussuojakeinot virheen korjaamiseksi

1. Jos digitaalinen sisältö on virheellistä, kuluttajalla on oltava oikeus siihen, että se saatetaan sopimuksen mukaiseksi maksutta, paitsi jos tämä olisi mahdotonta, kohtuutonta tai lainvastaista.

Digitaalisen sisällön saattamista sopimuksen mukaiseksi on pidettävä kohtuuttomana, jos siitä toimittajalle aiheutuvat kustannukset ovat kohtuuttomat. Kustannusten kohtuuttomuutta arvioitaessa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- (a) digitaalisen sisällön arvo siinä tapauksessa, että se olisi sopimuksen mukaista; ja
  - (b) digitaalisen sisällön virheellisuuden merkittävyys sen tarkoituksen toteutumisen kannalta, johon vastaavanlaista digitaalista sisältöä yleensä käytettäisiin.
2. Toimittajan on saatettava digitaalinen sisältö sopimuksen mukaiseksi 1 kohdan mukaisesti kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun toimittaja on saanut kuluttajalta tiedon virheestä, ja aiheuttamatta kuluttajalle merkittävää haittaa, ottaen huomioon digitaalisen sisällön luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki kyseisen digitaalisen sisällön.
3. Kuluttajalla on oltava oikeus joko oikeasuhteiseen hinnanalennukseen 4 kohdassa esitetyllä tavalla, jos digitaalinen sisältö on toimitettu kauppahintaa vastaan, tai sopimuksen purkamiseen 5 kohdan ja 13 artiklan mukaisesti, jos
- (a) oikeussuojakeino, jonka mukaan digitaalinen sisältö on saatettava sopimuksen mukaiseksi, on mahdoton, kohtuuton tai lainvastainen;
  - (b) toimittaja ei ole toteuttanut oikeussuojakeinoa 2 kohdassa vaaditussa määräjässä;
  - (c) oikeussuojakeino, jonka mukaisesti digitaalinen sisältö on saatettava sopimuksen mukaiseksi, aiheuttaisi kuluttajalle merkittävää haittaa; tai
  - (d) toimittaja on ilmoittanut tai olosuhteista käy yhtä selkeästi ilmi, että toimittaja ei aio saattaa digitaalista sisältöä sopimuksen mukaiseksi.
4. Hinnanalennuksen on oltava suhteessa yhtä suuri kuin kuluttajan vastaanottaman digitaalisen sisällön arvon aleneminen verrattuna sopimuksen mukaisen digitaalisen sisällön arvoon.
5. Kuluttaja voi purkaa sopimuksen vain jos virhe vaikuttaa haitallisesti digitaalisen sisällön toimivuuteen tai yhteentoimivuuteen tai sen muihin keskeisiin ominaisuuksiin, kuten 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa edellytettyyn saatavuuteen, jatkuvuuteen ja turvallisuuteen. Toimittajalla on todistustaakka osoittaa, että digitaalisen sisällön virheellisyys ei vaikuta sen toimivuuteen, yhteentoimivuuteen tai sen muihin keskeisiin ominaisuuksiin.

13 artikla

Sopimuksen purkaminen

1. Kuluttaja käyttää oikeuttaan purkaa sopimus ilmoittamalla siitä toimittajalle millä tahansa tavalla.
2. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen,
  - (a) toimittajan on palautettava maksettu kauppahinta kuluttajalle ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta;
  - (b) toimittajan on toteutettava kaikki toimet, joita häneltä voidaan odottaa, pidättäytyäkseen käyttämästä sellaisia muita kuin rahavastikkeita, jotka

kuluttaja on toimittanut vastikkeeksi digitaalisesta sisällöstä, ja muita tietoja, jotka toimittaja on kerännyt digitaalisen sisällön toimittamisen yhteydessä, mukaan lukien kuluttajan toimittama sisältö, lukuun ottamatta sisältöä, jonka kuluttaja ja muut henkilöt, jotka edelleen käyttävät kyseistä sisältöä, ovat luoneet yhdessä;

- (c) toimittajan on annettava kuluttajalle tekniset keinot, joiden avulla tämä voi saada takaisin kaikki luovuttamansa sisällöt ja muut tiedot, jotka on luotu tai jotka ovat syntyneet kuluttajan käyttäessä digitaalista sisältöä, siltä osin kuin toimittaja on säilyttänyt nämä tiedot. Kuluttajalla on oltava oikeus saada sisältö takaisin maksutta, ilman merkittävää haittaa, kohtuullisessa ajassa ja yleisesti käytetyssä tallennusmuodossa;
  - (d) jos digitaalista sisältöä ei ole toimitettu pysyvällä välineellä, kuluttajan on pidättäydyttävä käyttämästä digitaalista sisältöä tai saattamasta sitä kolmansien saataville, esimerkiksi poistamalla digitaalinen sisältö tai tekemällä se muutoin käyttökelvottomaksi;
  - (e) jos digitaalinen sisältö on toimitettu pysyvällä välineellä, kuluttajan on
    - i) toimittajan pyynnöstä ja tämän kustannuksella palautettava pysyvä väline toimittajalle ilman aiheutonta viivytystä ja joka tapauksessa viimeistään 14 päivän kuluttua toimittajan pyynnön vastaanottamisesta; ja
    - ii) poistettava kaikki digitaalisen sisällön käyttämättömät kopiot, tehtävä se käyttökelvottomaksi tai muutoin pidättäydyttävä käyttämästä sitä tai saattamasta sitä kolmansien saataville.
3. Sopimuksen purkamisen jälkeen toimittaja voi estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä myöhemmin, esimerkiksi estämällä tämän pääsyn siihen tai sulkemalla kuluttajan käyttäjätilin, ellei 2 kohdan c alakohdasta muuta johdu.
4. Kuluttajalla ei ole velvollisuutta maksaa digitaalisen sisällön käytöstä sopimuksen purkamista edeltävältä ajalta.
5. Silloin kun digitaalista sisältöä on toimitettu kauppahintaa vastaan sopimuksessa määritellyn ajan kuluessa, kuluttaja voi purkaa sopimuksen vain siltä ajanjaksolta, jonka aikana digitaalinen sisältö ei ole ollut sopimuksen mukaista.
6. Jos kuluttaja purkaa osan sopimuksesta 5 kohdan mukaisesti, sovelletaan 2 kohdan säännöksiä, lukuun ottamatta b alakohtaa sen ajanjakson osalta, jonka kuluessa digitaalinen sisältö oli sopimuksen mukaista. Toimittajan on palautettava kuluttajalle tämän maksamasta hinnasta osa, joka vastaa sitä ajanjaksoa, jonka aikana digitaalinen sisältö ei ollut sopimuksen mukaista.

14 artikla

Oikeus vahingonkorvaukseen

1. Toimittaja on vastuussa kuluttajalle kaikista taloudellisista vahingoista, joita kuluttajan digitaaliselle ympäristölle aiheutuu digitaalisen ympäristön virheestä tai siitä, että digitaalista sisältöä ei toimiteta. Vahingonkorvauksen on asetettava kuluttaja mahdollisimman lähelle asemaa, jossa kuluttaja olisi ollut, jos digitaalinen sisältö olisi toimitettu ja se olisi ollut sopimuksen mukaista.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava vahingonkorvausoikeuden käyttöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

15 artikla

Digitaalisen sisällön muuttaminen

1. Kun sopimuksessa määrätään, että digitaalista sisältöä toimitetaan siinä mainitun ajanjakson kuluessa, toimittaja voi muuttaa digitaalisen sisällön toimivuutta, yhteentoimivuutta ja muita keskeisiä ominaisuuksia, kuten saatavuutta, jatkuvuutta ja turvallisuutta, siltä osin kuin tällaiset muutokset vaikuttavat haitallisesti digitaalisen sisällön saatavuuteen tai käyttöön kuluttajan kannalta, vain jos
  - (a) sopimuksessa niin määrätään;
  - (b) kuluttajalle ilmoitetaan muutoksesta kohtuullisen hyvissä ajoin etukäteen pysyvällä välineellä annettavalla erillisellä ilmoituksella;
  - (c) kuluttajalla on oikeus purkaa sopimus maksutta vähintään 30 päivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta; ja
  - (d) jos sopimus puretaan c alakohdan mukaisesti, kuluttajalle annetaan tekniset välineet, joiden avulla hän voi saada takaisin kaiken toimittamansa sisällön 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti.
2. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan tilanteen mukaan seuraavaa:
  - (a) toimittajan on palautettava kuluttajalle tämän maksamasta hinnasta osa, joka vastaa digitaalisen sisällön muuttamisen jälkeistä ajanjaksoa;
  - (b) toimittajan on pidättäydyttävä käyttämästä sellaista muuta kuin rahana suoritettua vastiketta, jonka kuluttaja on toimittanut vastikkeeksi digitaalisesta sisällöstä, ja muita tietoja, jotka toimittaja on kerännyt digitaalisen sisällön toimittamisen yhteydessä, mukaan lukien kuluttajan toimittama sisältö,

16 artikla

Oikeus purkaa pitkäaikainen sopimus

1. Kun sopimuksessa määrätään, että digitaalista sisältöä toimitetaan toistaiseksi tai kun sopimuksen alkuperäinen kesto tai jatkettujen voimassaolokausien kesto on yli 12 kuukautta, kuluttajalla on oltava oikeus purkaa sopimus milloin tahansa ensimmäisen 12 kuukauden jakson päätyttyä.
2. Kuluttajan on käytettävä oikeuttaan purkaa sopimus ilmoittamalla siitä toimittajalle millä tahansa tavalla. Sopimuksen purkamisen on tultava voimaan 14 päivän kuluttua ilmoituksen vastaanottamisesta.
3. Kun digitaalinen sisältö on toimitettu kauppahintaa vastaan, kuluttajan on maksettava toimitetusta digitaalisesta sisällöstä se maksamatta oleva osa, joka vastaa ajanjaksoa ennen purkamisen voimaantuloa.
4. Kun kuluttaja purkaa sopimuksen tämän artiklan mukaisesti,
  - (a) toimittajan on toteutettava kaikki toimet, joita häneltä voidaan kohtuudella odottaa, pidättäytyäkseen käyttämästä sellaista muuta kuin rahavastiketta, jonka kuluttaja on toimittanut vastikkeeksi digitaalisesta sisällöstä, ja muita tietoja, jotka toimittaja on kerännyt digitaalisen sisällön toimittamisen yhteydessä, mukaan lukien kuluttajan toimittama sisältö,

- (b) toimittajan on annettava kuluttajalle tekniset keinot, joiden avulla tämä voi saada takaisin kaiken luovuttamansa sisällön ja muut tiedot, jotka on luotu tai jotka ovat syntyneet kuluttajan käyttäessä digitaalista sisältöä, siltä osin kuin toimittaja on säilyttänyt nämä tiedot. Kuluttajalla on oltava oikeus saada sisältö takaisin ilman merkittävää haittaa, kohtuullisessa ajassa ja yleisesti käytetyssä tallennusmuodossa; ja
  - (c) kuluttajan on tarvittaessa poistettava kaikki digitaalisen sisällön käyttämättömät kopiot, tehtävä se käyttökelvottomaksi tai muutoin pidättäytyttävä käyttämästä sitä esimerkiksi saattamalla se kolmansien saataville.
5. Sopimuksen purkamisen jälkeen toimittaja voi estää kuluttajaa käyttämästä digitaalista sisältöä myöhemmin, muun muassa estämällä tämän pääsyn siihen tai sulkemalla kuluttajan käyttäjätilin, ellei 4 kohdan b alakohdasta muuta johdu.

17 artikla

Takautumisoikeus

Silloin kun toimittaja on vastuussa kuluttajalle siksi, että digitaalista sisältöä ei ole toimitettu, tai virheestä, joka johtuu toisen henkilön liiketoimintaketjun aikaisemmassa vaiheessa toteuttamasta toimesta tai laiminlyönnistä, toimittajalla on oltava oikeus vaatia oikaisua vastuussa olevalta sopimusketjun osapuolelta. Siitä, keneltä vastuussa olevalta henkilöltä toimittaja voi vaatia oikaisua, sekä tähän liittyvistä toimista ja edellytyksistä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

18 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi on olemassa riittävät ja tehokkaat keinot.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja keinoja voivat olla säännökset, joiden nojalla yhdellä tai useammalla seuraavista kansallisessa lainsäädännössä määritellyistä elimistä on mahdollisuus viedä asia kansallisen lainsäädännön mukaisesti tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallinnollisen viranomaisen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan:
  - (a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
  - (b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu intressi suojella kuluttajia;
  - (c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu intressi toimia asiassa.

19 artikla

Pakottavuus

Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, kuluttajaa eivät sido sellaiset sopimusehdot, joilla kuluttajan vahingoksi estetään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten toimenpiteiden soveltaminen, poiketaan niistä tai muutetaan niiden vaikutuksia ennen kuin kuluttaja on ilmoittanut virheestä toimittajalle.

20 artikla

Direktiivin 1999/44/EY, asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttaminen

1. Korvataan direktiivin 1999/44/EY 1 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kulutustavaralla irtainta esinettä, lukuun ottamatta:

- *tavaraa, joka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla,*
- *vettä ja kaasua, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättynä määränä,*
- *sähköä,*
- *pysyvää välinettä, johon on tallennettu digitaalista sisältöä, silloin kun sitä käytetään yksinomaan siirtovälineenä digitaalisen sisällön toimittamiseksi kuluttajalle direktiivissä N/XXX³⁹ tarkoitetulla tavalla.”*

2. Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

”21. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) N/XXX, annettu XX.XX.201X, tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL ...).

3. Lisätään direktiivin 2009/22/EY liitteeseen I kohta seuraavasti:

”16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) N/XXX, annettu XX.XX.201X, tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL ...).”

21 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*].
2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

22 artikla

Tarkastelu

Komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista viimeistään [*5 vuoden kuluttua sen voimaantulosta*] ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa tarkastellaan muun muassa sitä, olisiko yhdenmukaistettava säännöt, joita sovelletaan sellaisiin sopimuksiin, joiden nojalla digitaalista sisältöä toimitetaan muuta kuin tässä direktiivissä säädettyä vastiketta, kuten mainosta tai epäsuoraa tietojen keräämistä, vastaan.

³⁹

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) N/XXX, annettu ..., tietyistä digitaalisen sisällön toimittamista koskeviin sopimuksiin liittyvistä seikoista (EUVL ...).

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja